

गणेशको साधारण सभा सम्पन्न

टुडे समाचारदाता जनकपुरधाम । जनकपुर धामस्थित गणेश युवा कमिटीले २० औं वार्षिक साधारण सभा सम्पन्न गरेको छ । कार्यक्रममा सहभागी कमिटीका पूर्वअध्यक्ष एवं जनकपुरधाम उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष सुरेन्द्रकुमार भण्डारीले कमिटीले सामाजिक तथा धार्मिक क्षेत्रमा पुर्‍याउँदै आएको योगदानको प्रशंसा गर्दै आगामी दिनमा पनि त्यसलाई निरन्तरता दिन सुझाव दिए । यसैले नेपाल पत्रकार महासंघ धनुषा शाखाका अध्यक्ष पुरण सहाले पछिल्लो समय युवाको

सामाजिक परिवर्तनप्रतिको समर्पणमा कमी आउन थालेको भन्दै चिन्ता व्यक्त गर्दै युवाको सक्रियता र सामाजिक तथा धार्मिक क्षेत्रमा उनीहरूले पुर्‍याउने योगदानले सामाजिक विकाससँगै संस्थाको पहिचानसमेत स्थापित हुनेमा जोड दिए । मिडिया काउन्सिलका पूर्वअध्यक्ष कैलास दासले साधारण सभा विगतका कामको समीक्षा गर्दै आगामी कार्यदिशा तय गर्ने महत्त्वपूर्ण अवसर भएको बताउँदै विगतका कमीकमजोर िलाई सच्याउँदै नयाँ योजनाका साथ अघि बढ्न आग्रह गरेका थिए ।

राम युवा कमिटीका पदाधिकारीहरुलाई पदहस्तान्तरण

टुडे समाचारदाता जनकपुरधाम । जनकपुर धामस्थित सामाजिक संस्था श्री राम युवा कमिटीको १७ औं कार्यसमितिका लागि निर्वाचित पदाधिकारीहरु पद तथा गोपनीयताको शपथग्रहण गरेका छन् । शपथ ग्रहण सँगै पछिल्ला कार्यसमितिका पदाधिकारीहरुले उनीहरूलाई पदहस्तान्तरण समेत गरेका छन् । पछिल्लो पटक

सम्पन्न निर्वाचनबाट विजयकुमार साह तेलीको अध्यक्षतामा नयाँ कार्यसमिति निर्वाचित भएको थियो । निर्वाचनबाट वरिष्ठ उपाध्यक्षमा शिव ठाकुर सोनार, उपाध्यक्षमा दीपककुमार साह, महासचिवमा सुभाषचन्द्र साह, सचिवमा लोकेश्वर भाा तथा कोषाध्यक्षमा विनय साह निर्वाचित भएका थिए ।

त्यसैगरी कार्यसमिति सदस्यमा अमर ठाकुर, सन्दीपकुमार साह, जितेन्द्रकुमार भगत, महावीर साह कानु (गोपाल), धर्मेन्द्र साह र सुदीपकुमार भण्डारी निर्वाचित भएका थिए । निर्वाचन समितिका प्रमुख निर्मलकुमार चौधरीका अनुसार सम्पन्न मतदानमा कुल २५८ मतदातामध्ये २३३ जनाले मतदान गरेका थिए ।

ठगी आरोपमा रास्वपा सिरहाका पूर्व सचिव पक्राउ

टुडे समाचारदाता जनकपुरधाम । राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी सिरहाका पूर्व जिल्ला सचिव प्रदीप कुमार सिंह ठगी आरोपमा पक्राउ परेका छन् । धनुषाको लक्ष्मीनियाँ गाउँपालिका वडा नं. ७ बस्ने स्थानीय महेश कुमार भाबाट वैदेशिक रोजगारमा पठाई दिने नाममा १० लाख रुपैयाँ लिएर सम्पर्कविहिन भएपछि उनलाई पक्राउ गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाले जनाएको छ । जिप्रका धनुषाका प्रवक्ता डिएसपी मधुसुदन न्यौपानेका अनुसार केही बर्ष अगाडी सालोलाई विदेश पठाउनको लागि भाबाट १० लाख रुपैयाँ लिएका थिए । सिरहाको गोलबजार नगरपालिका वडा नं. १२ बस्ने पूर्व जिल्लासचिव सिंहले सो रकम फिर्ता नगरेपछि उनीमाथि भाले ठगीको मुद्दाका

उजुरी दर्ता भएको थियो । ठगीको मुद्दा दर्ता भएपछि उनी फरारको रूपमा बस्दै आएकोमा धनुषा प्रह्रर ले सिरहा प्रहरीको सहयोगमा पक्राउ गरेको हो । उनलाई शनिवार

जनकपुर ल्याइएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय धनुषाले जनाएको छ । उनलाई आइतवार धनुषा जिल्ला अदालतबाट म्याद थप गरी थप अनुसन्धान गर्ने जनाएको छ ।

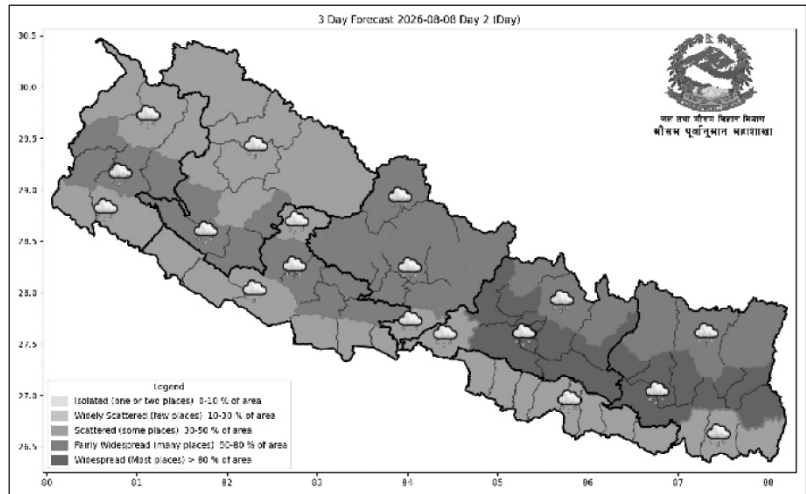
देशभर मनसुनी वायुको प्रभाव, केही स्थानमा भारी वर्षाको सम्भावना

काठमाण्डु । हाल देशभर मनसुनी वायुको प्रभाव रहेको छ । जल तथा मौसम पूर्वानुमान महाशाखाका अनुसार मनसुनको न्यून चापीय रेखा सररर स्थानको आसपास रहेको छ ।

कोशी, मधेश र बागमती प्रदेशलगायत बाँकी हिमाली तथा पहाडी भागमा साधारणतया बदली रहेको छ भने तराई भागमा आंशिक बदलीदेखि मौसम मुख्यतया सफा रहेको छ । बागमती प्रदेशका केही स्थानमा मेघगर्जनसहित हल्का वर्षा भइरहेको छ । कोशी, मधेस र लुम्बिनी प्रदेशका एकदुई स्थानमा पनि हल्का वर्षा भइरहेको छ ।

महाशाखाका अनुसार आज दिउँसो देशभर साधारणतया बदली रहनेछ । कोशी, बागमती, गण्डकी, लुम्बिनी, कर्णाली र सुदूर पश्चिम प्रदेशका हिमाली भेगका केही स्थानमा मध्यम वर्षा तथा हिमपातको सम्भावना छ ।

कोशी र बागमती प्रदेशका पहाडी भागका धेरै तथा गण्डकी, लुम्बिनी, कर्णाली र सुदूर पश्चिम प्रदेशका पहाडी भागका केही स्थानमा मध्यमको वर्षा हुने सम्भावना छ । साथै, तराईका केही स्थानमा पनि मध्यम वर्षाको सम्भावना छ । कोशी र बागमती प्रदेशका हिमाली तथा पहाडी भागका एकदुई स्थानमा भारी वर्षाको सम्भावना रहेको महाशाखाले जनाएको छ ।

यसैगरी, आज राति देशभर साधारणतया बदली रहने छ भने हिमाली तथा पहाडी भागका केही स्थानमा मध्यम वर्षा तथा हिमपातको सम्भावना छ । कोशी, बागमती, गण्डकी, लुम्बिनी, मधेस र सुदूरपश्चिम प्रदेशका तराई क्षेत्रका केही स्थानमा मध्यम वर्षाको सम्भावना छ । कर्णाली प्रदेशका पहाडी भागका एकदुई स्थानमा भारी वर्षाको सम्भावना छ ।

भारी वर्षाका कारण ग्रेग्रान बहाव, बाढी, पहिरो तथा भूक्षयको जोखिम बढ्न सक्ने भएकाले ती क्षेत्रका बासिन्दालाई आवश्यक सावधानी अपनाउन महाशाखाले अनुरोध गरेको छ । यसबाट दैनिक जनजीवन, कृषि, स्वास्थ्य सेवा, पर्यटन, पर्वतारोहण तथा सडक र हवाई यातायात सेवा प्रभावित हुनसक्ने भएकाले सतर्कता अपनाउन अनुरोध गरिएको हो । रासस

काठमाण्डु । वर्षा, पहिरो, भास र कटानका कारण देशका विभिन्न स्थानमा सडक अवरुद्ध भएका छन् ।

प्रहरी प्रधानकार्यालयले शनिबार बिहान ७:०० बजेसम्म अवरुद्ध रहेका सडकको विवरणअनुसार तेह्रथुमको मध्यपहाडी लोकमार्ग, सिन्धुपाल्चोकको अरनिको राजमार्ग, इलामको मेची राजमार्ग, रसुवाको त्रिशूली-मैलुङ-स्याफ्रुबेंसी सडक, मुगुको नाम-गमगढी सडक, रूकुम पश्चिमको भेरी करिडोर र सोलुखुम्बुको सल्लेरी-लुक्ला सडकखण्डमा यातायात सेवा प्रभावित भएको छ ।

काभ्रेपलाञ्चोक-सिन्धुली जोड्ने बिपी राजमार्गमा सम्भावित बाढीको जोखिमलाई दृष्टिगत गर्दै खुर्कोट-नेपालथोक-कटुन्जेबेंसी सडकखण्डमा बेलुका ६:०० देखि बिहान ४:०० बजेसम्म सबै प्रकारका सवार

ीसाधन सञ्चालनमा रोक लगाइएको छ । बिहान ४:०० देखि बेलुका ६:०० बजेसम्म भने सवारी सञ्चालन हुने व्यवस्था मिलाइएको छ ।

यसैगरी, कान्ति लोकपथमा पनि वर्षायामका कारण बेलुका ५:०० देखि बिहान ५:०० बजेसम्म सबै प्रकारका सवार ीसाधन सञ्चालनमा रोक लगाइएको छ ।

मेची राजमार्गअन्तर्गत इलाम

नगरपालिका-९ राजदुवालीमा वर्षाका कारण सडक हिलाम्मे भएपछि यातायात पूर्ण रूपमा अवरुद्ध भएको छ । उक्त क्षेत्रमा वैकल्पिक मार्ग भने सञ्चालनमा छ ।

सिन्धुपाल्चोकको भोटेकोशी गाउँपालिकाअन्तर्गत जिरौकिलो, कोदारी र लिपिङ क्षेत्रमा पहिरो र सडक भासिएपछि अरनिको र जमार्गका विभिन्न खण्ड पूर्ण रूपमा अवरुद्ध छन् ।

लामासाँघु-रामेछाप सडकखण्डको दोलखाको तामाकोशी गाउँपालिका-५ किर्नेटारमा सामाकोशी खोलाले सडक कटान गरेपछि यातायात अवरुद्ध भएको छ । यद्यपि खिम्ती ग्रामीण विद्युत् सहकारी संस्थाको कार्यालय परिसर हुँदै वैकल्पिक मार्ग सञ्चालनमा ल्याइएको छ । यसैगरी, सोलुखुम्बुको खुम्बु पासाङल्हामु गाउँपालिका-१ निलदोर्जे पर्यटक सडकखण्डअन्तर्गत सल्लेरी-लुक्ला सडक र तेह्रथुमको लालीगुराँस नगरपालिका-९ कांडे पिङवाखोला नजिक मध्यपहाडी लोकमार्ग पहिरोले अवरुद्ध भएको छ ।

प्रहरीले वर्षायाममा पहिरो, बाढी र सडक कटानको जोखिम कायमै रहेकाले यात्रा गर्नुअघि सम्बन्धित निकायबाट सडक अवस्थाबारे जानकारी लिएर मात्र यात्रा गर्न सर्वसाधारणलाई आग्रह गरेको छ । रासस

एक महिनादेखि इलाम-राजदुवाली सडक अवरुद्ध, प्रहरीको सहयोगमा यात्रा

इलाम । मेची राजमार्गअन्तर्गत इलाम-र राजदुवाली सडकखण्ड एक महिनादेखि अवरुद्ध छ । गत असार २३ गते इलाम नगर पालिका-९ स्थित इलाम-राजदुवाली सडक खण्डमा पहिरो गएपछि अवरुद्ध बनेको सडक अर्भे सञ्चालनमा आएको छैन ।

माथिबाट लेदोसहितको पहिरो खस्नुका साथै सडक भाँसिएपछि एक महिनायता अवरुद्ध रहेको सो सडक खुलाउने प्रयास भइरहेको प्रमुख जिल्ला अधिकारी लक्ष्मण ढकालले बताउनुभयो ।

“पहिरो पन्छाएपछि भाँसिएका क्षेत्रमा पुरेर ग्राभेल गरी सडक सञ्चालन गर्ने तयारी भइरहेको छ”, उहाँले भन्नुभयो, “वर्षाका कारण दलदलका भन्नु गर्न सकिँदैन । तीन-चार दिन घाम लागेपछि मात्र काम सुरु हुन्छ, तर काम सम्पन्न नहुँदै पानी परेर पुन:भाँसिने समस्याले हेरानी बनाइरहेको छ ।” घाम लागेमा भाँसिएको स्थान पुरेर ग्राभेल गर्ने, भित्तातर्फ अस्थायी ड्रेन निर्माण गर्ने गरी सडक सञ्चालनमा ल्याउने तयारी भइरहेको उहाँले जानकारी दिनुभयो ।

सडक डिभिजन कार्यालय इलाम, स्थानीय बासिन्दा र सुरक्षाकर्मीले सडक खुलाउन प्रयास गरिरहेका छन् । अवरुद्ध सडक सञ्चालन गर्न सुरक्षाकर्मी, स्थानीयलगायतको समर्थनमा प्रयास भइरहेको सडक डिभिजन कार्यालयका डिभिजन प्रमुख पवन भट्टराईले बताउनुभयो । “सडक खुलाउन हामी दिनरात लागिरहेका छौं”, उहाँले भन्नुभयो, “तर अलिकति पानी पर्नासाथ सडक भाँसिने प्रमुख समस्या छ ।” सडक अवरुद्ध भएपछि एक महिनादेखि इलाम सदरमुकामसहित

पाँचथर र ताप्लेजुङको भ्यापासँग सडक सम्पर्क विच्छेद बनेको स्थानीय बताउँछन् । इलामसहित पाँचथर र ताप्लेजुङबाट भ्यापातर्फ गएका सवार ीसाधन माइखोला वारिसम्म र भ्यापाबाट इलाम, पाँचथर र ताप्लेजुङतर्फ आएका सवारीसाधन माइखोला पारीसम्म आउने/जाने गरिरहेका प्रजिअ ढकालले जानकारी दिनुभयो ।

उहाँका अनुसार माइखोला पारिबाट वारी पहिरोमाथिसम्म र वारी पहिरोमाथिबाट माइखोलापारीसम्म करिब डेढ किलोमिटर यात्रुलाई पैदल आवतजावत गर्नुपर्ने बाध्यता छ । बिरामी, अशक्त एवं ज्येष्ठ नागरिकलाई भने स्टेजरमा बोकेर माइखोला पारीसम्म पुर्‍याउन सुरक्षाकर्मीले सहयोग गरिरहेका उहाँले बताउनुभयो ।

नेपाली सेना, सशस्त्र प्रहरी र नेपाल प्रहरीको संयुक्त टोलीले बिरामी, अशक्त एवं ज्येष्ठ नागरिकलाई स्टेजरबाट बोकेर पहिरो प्रभावित क्षेत्रमा वारपार गर्न सहयोग गरिरहेका जिल्ला प्रहरी कार्यालयका प्रमुख,

प्रहरी उपरीक्षक कुलदीप चन्दले बताउनुभयो । प्रहरी निरीक्षक देविदत्त मोतेको नेतृत्वमा १० जना प्रहरी आलोपालो गरी २४सै घण्टा पहिरो प्रभावित क्षेत्रमा खटिएको उहाँले जानकारी दिनुभयो । सशस्त्र प्रहरी र नेपाली सेनाको टोलीले भने बिहानदेखि बेलुकासम्म समन्वय सहयोग गरिरहेका छन् । प्रहरीले सो क्षेत्रमा गत असार १७ गतेदेखि हेलपटेक्स (सहायता कक्ष) स्थापना गरी सहयोग गर्दै आएको छ ।

वैकल्पिक सडकका रूपमा प्रयोग हुँदै आएको मेची करिडोर (केचना-कञ्चनजङ्घा सडक)अन्तर्गत पुवाखोला र तिल्केनी-सिमलगोलाई सडकअन्तर्गत जोगमाइ खोलामा समेत पुल नभएकाले समस्या भइरहेको प्रजिअ ढकालले उल्लेख गर्नुभयो ।

घाम लागेका बेला अस्थायी डाइभर्सन निर्माण गरी सडक सञ्चालन गरिए पनि वर्षा हुनसाथ बाढीले डाइभर्सन बगाउने समस्याले

इलामबाट भ्यापा भर्ने कुनै वैकल्पिक सडक नभएको उहाँले बताउनुभयो । गत असोज १८ गतेको वर्षासँगैको पहिरोले अवरुद्ध भएको सो सडक १४ दिनपछि सञ्चालन भएको थियो । यसपटक भने उक्त सबैभन्दा बढी समय अवरुद्ध भएको हो ।

सडकका कारण उपभोग्य सामग्री महङ्गियो

सडक अवरुद्ध भएपछि निर्माणसहित दैनिक उपभोग्य सामग्री महङ्गिएका छन् । सामान्य अवस्थामा भ्यापाबाट इलामसम्म प्रतिफलिटो रु दुई सयमा आउने सामान अहिले रु पाँच सयदेखि छ सयसम्म पुग्न थालेको जिल्लास्थित उद्योग वाणिज्य सङ्घका अध्यक्ष कृष्ण पौडेलले बताउनुभयो । मेची राजमार्गमा ढूला सवारीसाधन कुद्न सकेका छैनन् । साना गाडीबाट सामग्री ल्याउनुपरेकाले ढुवानीमा महँगो पर्ने गरेको हो”, उहाँले भन्नुभयो ।

खाना पकाउने ग्यासको अभाव

पछिल्लो समय इलाममा खाना पकाउने ग्यासको अभाव देखिएको छ । यसअघि आधा सिलिण्डर ग्यास बिक्रीवितरण हुँदा उपभोक्तालाई केही सहज भए पनि पूरा सिलिण्डर आपूर्ति नै थालेपछि बजारमा अभाव देखिएको स्थानीय प्रकाश नेपालले बताउनुभयो । “आफ्नै घर हुनेले जसोतसो आगो बालेर भए पनि खाना पकाएर खान सक्छन् । तर कोठा भाडामा बस्ने विद्यार्थीलाई सबैभन्दा बढी समस्या परेको छ”, उहाँले भन्नुभयो, “नियमित विद्युत् आपूर्तिमा समस्या भइरहेकाले वैकल्पिक उपायका रूपमा विद्युतीय चुलोसमेत चलाउन पाइएको छैन ।” रासस

माडसेबुङका ११ विद्यालयमा लिम्बू र वान्तवा भाषा अनिवार्य

इलाम । जिल्लाको माडसेबुङ गाउँपालिकाले ११ वटा समुदायिक विद्यालयमा लिम्बू र वान्तवा भाषा अनिवार्य गरेको छ ।

गाउँपालिकाले राई समुदायका विद्यार्थीको बाहुल्य रहेका तीनवटा विद्यालयमा यसै शैक्षिक सत्रदेखि वान्तवा भाषा तथा लिम्बू समुदायका विद्यार्थीको बाहुल्य रहेका थप तीनवटा विद्यालयमा लिम्बू भाषा पाठ्यपुस्तक अनिवार्य विषयका रूपमा लागु गरेको हो ।

चारवटा विद्यालयमा लिम्बू र एउटा विद्यालयमा वान्तवा भाषा अध्यापन हुँदै आएको थियो । शिक्षा शाखा प्रमुख बुङ्दिप्रसाद खाँतवडाका अनुसार माडसेबुङ-२ स्थित सरस्वती आधारभूत विद्यालय, माडसेबुङ-४ स्थित जनता आधार भूत विद्यालय र माडसेबुङ-६ स्थित सिंहेश्वरी आधारभूत विद्यालयमा यस वर्षदेखि वान्तवा

भाषा पाठ्यपुस्तक लागु गरिएको हो । यसअघि माडसेबुङ-६ स्थित चिसोपानी माध्यमिक विद्यालयमा मात्र वान्तवा भाषा पठनपाठन हुँदै आएको थियो ।

यसैगरी, माडसेबुङ-१ स्थित गजुरमुखी आधारभूत विद्यालय र मण्डिका आधारभूत विद्यालय तथा माडसेबुङ-३ स्थित दुर्गा माध्यमिक विद्यालयमा यस वर्षदेखि लिम्बू भाषा पाठ्यपुस्तक लागु गरिएको छ ।

यसअघि माडसेबुङ-३ स्थित पवित्रा आधारभूत विद्यालय तथा माडसेबुङ-५ स्थित साम्जिक मुन्धुम आधारभूत विद्यालय, सरस्वती माध्यमिक विद्यालय र साम्जिक मुन्धुम पाठशालामा लिम्बू भाषा पढाइ हुँदै आएको थियो ।

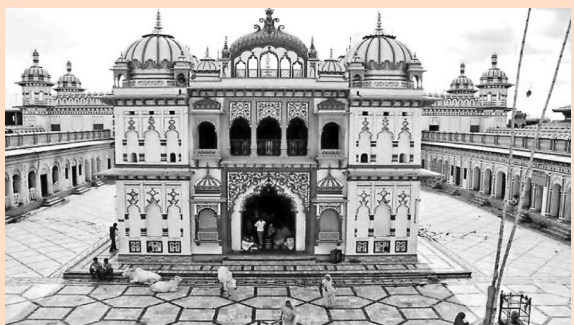
मातृभाषा लागु भएका विद्यालयमा गाउँपालिकाले आन्तरिक स्रोतबाट तलबभत्ता उपलब्ध गराउने गरी शिक्षक दर बन्दी सिर्जना गरेर शिक्षकको व्यवस्था गरेको छ । गाउँपालिका

अध्यक्ष हेमन्त राईले प्रत्येक समुदायलाई आफ्नो मातृभाषामा विद्यालय तथा शैक्षिक संस्था सञ्चालनको अधिकार संविधानले दिएको सम्झाउँदै सोहीअनुसार मातृभाषा शिक्षालाई प्राथमिकता दिइएको बताउनुभयो ।

“हामीले नयाँ शैक्षिक संस्था त खोलेनौं, सामुदायिक बाहुल्य भएको विद्यालयमा मातृभाषा शिक्षकको दरबन्दी सिर्जना गरी मातृभाषा पाठ्यपुस्तक लागु गरेर पठनपाठन गराएका हौं,” अध्यक्ष राईले भन्नुभयो ।

मातृभाषा शिक्षा लागु नभएका अन्य विद्यालयमा स्थानीय पाठ्यपुस्तक ‘हाम्रो माडसेबुङ’ अध्यापन हुँदै आएको छ ।

माडसेबुङ गाउँपालिकाले गत जेठ १२ गतेदेखि गाउँपालिकाभर लिम्बू भाषालाई सरकारी कामकाजको भाषा घोषणा गरी लागु गरेको छ । रासस

अन्यत्र गरेको पापबाट जनकपुरधाममा मुक्ति पाउन सकिन्छ । जनकपुरधाममा गरेको पापबाट मुक्ति पाउने स्थान अन्यत्र छैन ॥

सम्पादकीय

रेडक्रसको सबै छानबिन गर

नेपाल रेडक्रस सोसाइटी धनुषा र त्यसको मातहतमा रहेको जानकारी आँखा अस्पताल भ्रष्टाचारको दूलो अखाडा बनेको थियो । तीसौँ वर्षदेखि एकजनाले कब्जामा लिएको रेडक्रस सोसाइटी धनुषा र जानकारी आँखा अस्पतालमा करोडौँको भ्रष्टाचार भएको छ । संस्थालाई अपारदर्शी बनाइएको थियो । सीमित व्यक्ति नै सदैव रेडक्रस सोसाइटीमा हालीमुहाली गरेकोले त्यहाँ भएको करोडौँ भ्रष्टाचार को विषयमा सर्वसधारणले जानकारी समेत पाएनन् । रेडक्रस धनुषाबाट आमनागरिकले रगत पाउनु बाहेक अन्य सुविधा पाएनन् । तर हरेक वर्ष लाखौँ रुपैयाँको विभिन्न भौतिक सामग्री, सवारी साधन लगायतका उपकरणहरु रेडक्रस र आँखा अस्पतालमा अनुदानमा विभिन्न देश र विदेशी निकायहरूले उपलब्ध गराउँदै आएको छ । तर ती सबै सामग्री र अन्य सहयोगहरु संस्थाका अध्यक्षले मात्र उपयोग गर्दै आएका थिए । उनले रेडक्रसको सदस्यता समेत आफ्नो नियन्त्रणमा राखेको र आफ्ना खर छापहरूलाई मात्र दिने गरेका थिए । रेडक्रस सोसाइटी धनुषाको निजी आम्दानी पनि महिनाको प्रयाप्त छ । बडहडी, उतिमपुर, अस्पताललगायतको स्थानबाट रेडक्रसलाई वार्षिक लाखौँ रुपैयाँ निजी आम्दानी छ । त्यसपछि वैदेशिक आम्दानीहरु छन् । रगतको लागि लिने शुल्क, आँखा अस्पतालको आम्दानी सबैमा अध्यक्षको एकल रजाई थियो । रेडक्रसका पुराना सदस्यहरूले मात्र नभइ अन्य निकायहरूले समेत त्यहाँ हुने अनियमितताको विरुद्ध चासो लिन नै छाडेका थिए । यस अघि पनि रेडक्रस धनुषाको अध्यक्ष फेरिएको थियो । तर अध्यक्ष बनेकालाई कार्यालयमा प्रवेश समेत गर्न दिएको थिएन । रेडक्रस धनुषा र जानकारी आँखा अस्पतालमा रहेका कर्मचारीहरूले संस्थालाई व्यक्तिको निजी बनाएर ब्रम्हलुट मच्चाएका थिए । उनीहरूको समेत सबै धन्धाको छानबिन गर्न आवश्यक छ । रेडक्रस र जानकारी आँखा अस्पतालको कम्तीमा तीन दशकको छानबिन गर्न आवश्यक छ । नवनियुक्त अध्यक्ष पंकज महतोले जानकारी आँखा अस्पतालको निरि क्षण गरी सार्वजनिक गरेका भिडियोहरूले त्यसमा हुने गरेको भ्रष्टाचारहरूलाई छर्लंग गरेको छ । अध्यक्ष महतोले एउटा अत्यन्त सम्मानित र जनसेवी संस्थाको जिम्मेवारी पाएका छन् । उनले आफ्ना कार्य क्षमता देखाउने राम्रो अवसर हो । रेडक्रस र जानकारी आँखा अस्पताललाई सुधार गर्न महतोले संस्थालाई पूर्ण पारदर्शी बनाउनु पर्छ ।त्यहाँ कार्यरत कर्मचारीहरुपनि अध्यक्षको गिरोहमा रहेका छन् । उनीहरूले महतोलाई असफल बनाउन हरसम्भव प्रयास गर्ने छन् । तर रेडक्रसमा भएको गडबडीलाई सार्वजनिक गर्न सके जनविश्वास प्राप्त गर्न सक्नेछ । रेडक्रस धनुषा दशकौँ पछि खल्लीबाट बाहिर निस्केको छ । धेरैले त्यसमा अब आमुल सुधार हुने विश्वास गरेका छन् । आँखा अस्पतालमा काटिने टिकट र त्यहाँबाट हुने आम्दानीहरूको हरहिसाब गर्न समेत आवश्यक छ । रेडक्रसको सुधारका लागि सबै तर्फबाट सकारात्मक पहल होस् ।

परम्परागत गाडीमा मोर्चाको सवारी

● विजय मस्त

प्रतिनिधिसभा निर्वाचनको चार महिना नबित्दै नेपाली राजनीतिमा फेरि गठबन्धन र मोर्चाबन्दीको मौसम सुरु भएको छ। निर्वाचनमा मतदाताले दिएको जनादेशको अर्थ र त्यसबाट बनेको सर कारले जनताको राजनीतिक सन्देशलाई आत्मसात् गर्न नपाउँदै दलहरू नयाँ समीकरण बनाउन सक्रिय भएका छन्। एकातिर संसद भित्रका विपक्षी दलका रूपमा रहेका दलहरूबीच गठबन्धनको अभ्यास चलिरहेको छ भने अर्कोतिर संसद बाहिर रहेका दलहरू पनि मोर्चाबन्दीमार्फत आफ्नो राजनीतिक शक्ति पुनःसंगठित गर्ने प्रयासमा छन्।

केपी शर्मा ओली नेतृत्वको नेकपा एमाले र पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड' नेतृत्वको नेपाली कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा) बीच वाम गठबन्धन भएको छ। उनीहरूको सहकार्यको प्रत्यक्ष प्रभावस्वरूप विभिन्न प्रदेशमा बाँडीचुँडी सरकार सञ्चालन गर्ने सहमति भएको छ। प्रदेश सरकार परिवर्तनको प्रक्रिया पनि सुरु भइसकेको छ।

यता, संसद बाहिर रहेका उपेन्द्र यादव नेतृत्वको जनता समाजवादी पार्टी (जसपा) नेपाल, सीके र उत नेतृत्वको जनमत पार्टी, रेशम चौधरी नेतृत्वको नागरिक उन्मुक्ति पार्टी नेपाल, जनार्दन शर्मा नेतृत्वको प्रगतिशील लोकतान्त्रिक पार्टी, रिजवान अन्सारी नेतृत्वको नेपाल संघीय समाजवादी पार्टी, प्रभु साह नेतृत्वको आम जनता पार्टी र हरिनन्दन कुमार अबेडकट नेतृत्वको बहुजन एकता पार्टीले अग्रगामी मोर्चा गठन गरेका छन्। सात दल सहभागी यस मोर्चामा चारवटा दलको प्रदेश तथा स्थानीय तहमा जनप्रतिनिधिसहितको उपस्थिति छ भने तीनवटा पार्टी कुनै पनि तहमा आफ्नो उपस्थिति दर्ज गराउन सकेका छैनन्। यीसँगै केही नयाँ पार्टीहरू स्थापना गर्ने कार्य पनि भइरहेको छ।

यी सबै दल र तिनका नेतृत्वकर्ताको नेपाली र ।जनीतिक इतिहासमा आ-आफ्नै योगदान र संघर्षको पुष्टभूमि छ। फरक-फरक कालखण्डमा जनताले उनीहरूको संघर्ष, विचार र नेतृत्व क्षमताका आधारमा आवश्यक समर्थन गरेका छन्। विभिन्न निर्वाचन मार्फत मतदाताले उनीहरूलाई जनादेश पनि दिएका छन्। त्यसैले यी दल वा नेतृत्वको र ।जनीतिक अस्तित्वलाई प्रश्न गर्नु उद्देश्य होइन। तर निर्वाचनमार्फत जनताले दिएको नयाँ राजनीतिक सन्देशलाई यी दलहरूले कतिको सम्मान गर्न सके, यसको विश्लेषण हुनुपर्दछ।

मोर्चाबन्दीको औचित्य

राजनीतिमा मोर्चाबन्दी वा गठबन्धन गर्नु आफैँमा गलत संस्कार होइन। समान विचार, समान र ।जनीतिक उद्देश्य र साझा राष्ट्रिय एजेन्डाका आधार मा दलहरूबीच सहकार्य हुनु लोकतन्त्रको स्वाभाविक प्रक्रिया हो। यस्ता मोर्चाबन्दीले इतिहासमा दूला र ।जनीतिक परिवर्तन तथा जनतालाई लोकतान्त्रिक अधिकार दिलाउन सफल भएका उदाहरणहरू छन्। विशेषगरी कमजोर र छरिएका राजनीतिक शक्तिहरूले साझा राष्ट्रिय मुद्दामा एक ठाउँमा उभिनु राजनीतिक रूपमा आवश्यकसमेत हुन्छ।

तर कुनै पनि मोर्चाबन्दीको औचित्य त्यसमा सहभागी दलहरूको संख्याभन्दा उनीहरूले उठाएका एजेन्डा, तत्कालीन राजनीतिक परिस्थिति र त्यसले जनताको जीवन्तमा पार्ने प्रभावले निर्धारण गर्छ।

यदि मोर्चाबन्दी संविधानको प्रभावकारी कार्यान्वयन, संघीयताको सुदृढीकरण, सुशासन, रोजगारी, आर्थिक विकास, सामाजिक न्याय वा र ।ज्यको संरचनामा देखिएका कमजोरी सुधार गर्ने स्पष्ट कार्यक्रमका लागि हो भने त्यसको स्वागत गर्नुपर्छ। तर यदि यस्ता गठबन्धन केवल सरकार उलटफेर तथा कमजोर दलहरूको राजनीतिक अस्तित्व जोगाउने

प्रपञ्च मात्र हुन् भने त्यसलाई स्वाभाविक रूपमा स्वीकार गर्न सकिँदैन।

गत प्रतिनिधिसभाको निर्वाचनले सुशासन र विकासका लागि स्थायित्वसहितको जनादेश मात्र दिएको छैन। यसले परम्परागत राजनीतिक ध्रुवीकरण, निर्वाचनपूर्वको गठबन्धन र सत्ताकेन्द्रित अस्वाभाविक गठबन्धनलाई पूर्ण रूपमा खारेज गरिदिएको छ। र ।जनीतिक दलहरूमा पुस्तान्तरण तथा नवीन संस्कार लाई अवलम्बन गर्न उत्प्रेरित गरेको छ। राज्यका हरेक निकाय तथा क्षेत्रमा हुने राजनीतिक खिचातानी, हस्तक्षेप तथा यथास्थितिमा रमाउने परम्परालाई जनताले अस्वीकार गरेको छ।

वर्तमान परिस्थितिमा दुई तिहाइको बलियो सर कार गठन भएको छ। पहिलोपटक कुनै पार्टीको नेतृत्वले आफ्नो प्रधानमन्त्रीत्वको पाँचवर्षे कार्यकाल पूरा गर्ने सम्भावना देखिएको छ। सुशासन र विकासका मुद्दामा जनताले स्पष्ट जनादेश दिएका छन्। यस्तो अवस्थामा राजनीतिक दलहरूको जिम्मेवारी सरकार लाई असफल बनाउने रणनीति बनाउनु होइन, उसले जनतासँग गरेका प्रतिबद्धता पूरा गरिरहेको छ कि छैन भनेर सक्रिय निगरानी गर्नु हो।

त्यसैले अहिले गठन भइरहेका विभिन्न मोर्चा तथा गठबन्धनहरूको सबैभन्दा दूलो परीक्षा पनि यही हो। उनीहरू सरकारलाई थप समस्या सिर्जना गर्ने उभिन्छन् कि जनताको पहेँरोदारका रूपमा उभिन्छन् ?

Ai Generated Image.

उनीहरूको उद्देश्य स्पष्ट हुनुपर्छ ।

पुरानै शैली र डरको राजनीति

राजनीतिक दलहरू फेरिन सक्छन्, गठबन्धनका नाम फेरिन सक्छन्, नेतृत्वका अनुहार पनि फेरिन सक्छन्। तर राजनीतिको शैली र प्रवृत्ति उही रह्यो भने त्यसबाट देशको दुर्दशाबाहेक अर्को परिणाम आउनेछैन।

वाम गठबन्धनको नाममा एकीकृत भएका नेकपा एमाले र नेपाली कम्युनिस्ट पार्टीले कितामा पनि यस्ता ध्रुवीकरण गरिसकेका छन्। उनीहरूले सरकार गठनका लागि, निर्वाचनमा दूलो पार्टी बनका लागि तथा पार्टी एकीकरणको अभ्याससमेत गरेका थिए। तर उनीहरू असफल भइसकेका छन्। तिनै नेतृत्वकर्ताको अगुवाइमा पुरानै राजनीतिक एजेन्डा र डरकेन्द्रलाई अब जनताले विश्वास गरी सहयोग गर्ने सम्भावना कम छ।

सातदलीय संसद बाहिरको अग्रगामी मोर्चाका नाममा संगठित भएका मधेशकेन्द्रित र केही साना दलहरू पनि विगतमा एकीकृत नभएका होइनन्। तर र ।जनीतिक उद्देश्य खासै फरक नरहेका यी दलहरूसँग एकातिर कमजोर संगठन छ भने अर्कोतिर उनीहरूले मोर्चाबन्दीमार्फत सफलता प्राप्त गरेका इतिहास पनि थोरै छन्। काम नभएको बेला संगठित भएको सन्देश दिने यी दलहरूले निर्वाचन अथवा जनताको पक्षमा सँगै काम गरेको उदाहरण पाउन कठिन छ।

अहिले यी मोर्चालगायत सत्ताबाहिरका र ।जनीतिक दलहरूले आफ्ना पुरानै एजेन्डा गणतन्त्र, संघीयता, लोकतन्त्र र धर्मनिरपेक्षता खतरामा रहेको बताइरहेका छन्। संविधानले संस्थागत गर्दै अभ्यासमा आएको एक दशकपछि पनि सुशासन र विकासका नयाँ एजेन्डामा केन्द्रित हुनुका साथै दुई दशक पुराना विषयमा केन्द्रित कार्यक्रमहरू ल्याउन खोजेका छन्। संविधान कार्यान्वयनका लागि स्पष्ट जनदबाब सिर्जना गर्नुको साटो संविधान संशोधनको डर देखाएर जनतामा

एक किसिमको त्रास उत्पन्न गर्ने प्रयासमा छन्।

नयाँ संविधान जारी भएपछि नेपालले भोगेको सबैभन्दा डर र अनिश्चितताको समय जेनजी विद्रोहका बेला थियो। त्यसबखत राष्ट्रमाथि नै दूलो खतरा उत्पन्न भएको थियो। संविधान जोगाउने विषय सबैभन्दा प्राथमिक थियो। फेरि राजा फर्किन्छन् कि ? पुरानै सत्ता दोहोरिन्छ कि ? सेनाले देश चलाउने हो कि ? भन्ने विषयमा सबैको चासो र सरोकार थियो।

तर खासमा यी शंका र डरको त्रास फैलाउने प्रमुख पात्रहरू पनि यिनै राजनीतिक नेतृत्वकर्ताहरू थिए। आफ्नो हातबाट सदाका लागि सत्ता गुम्ने डरले उनीहरूले संविधान र देश असफल हुने सन्देश प्रवाह गरेका थिए। जेनजी विद्रोहका क्रममा लामो समयदेखि सत्ताको वरिपरि रहेका राजनीतिक शक्तिका धेरै पात्रहरू पनि त्यसको प्रत्यक्ष प्रभावबाट पीडित बने। उनीहरूका लागि विशिष्ट त के, सामान्य नागरिकसह बाँच्न सक्ने वातावरणसमेत नरहेको अवस्था सिर्जना भएको थियो।

तर समय बित्दै जाँदा त्यस विद्रोहको उद्देश्य र तत्कालीन नेताहरूले फैलाउन खोजेको डरको र ।जनीतिक सन्देश विस्तारै स्पष्ट हुँदै गयो। युवाहरूले अगुवाइ गरेको उक्त विद्रोहमा सर्वसाधारण र नागरिक समाजको समेत समर्थन र सहयोग थियो भन्ने कुरा यी नेताहरूले बुझ्न सकेनन्। पुराना राजनीतिक दल तथा तिनका नेतृत्वप्रति आम मतदातामा बढ्दै गएको

वितृष्णाले उनीहरूको मन दुखाएको थियो। अब उनीहरू सबैको विकल्प खोजिँदै छ भन्ने विषय पनि क्रमशः छर्लंग हुँदै गएको थियो। लोकतन्त्रमा जनताले आफ्नो अधिकार प्रयोग गर्ने मूलतः दुईवटा बाटा हुन्छन्। एउटा आन्दोलन र अर्को मतदान। जेनजी विद्रोह तथा त्यसपछिको निर्वाचनमार्फत जनताले यी दल तथा नेतृत्वप्रतिको अस्वीकारलाई संस्थागत गर्न सफल भए। अब पनि जेत खुल्न नसकेका यी मोर्चाकेन्द्रित दलहरूको र ।जनीतिक भविष्य राम्रो देखिँदैन।

भविष्यको तयारी
अहिले सत्तामा राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी एक्लै छ। उससँग प्रतिनिधिसभामा दुई तिहाइ मत छ। राष्ट्रियसभा, प्रदेशसभा तथा स्थानीय तहमा भने उसको उपस्थिति शून्य बराबर छ। यस्तो अवस्थामा संविधान संशोधनको उसको परिकल्पना पूरा हुने सम्भावना छैन। हो, संविधान संशोधनको विषय राखपाभन्दा पनि यी मोर्चाकेन्द्रित अधिकांश दलहरूले विगतदेखि नै उठाउँदै आएका थिए। तर आफू सत्तामा हुँदा संविधान संशोधनको सामान्य बहससमेत चलाउन नसकेका यी दल तथा नेतृत्वहरूले अहिले संविधान संशोधनको प्रस्तावमाथि सकारात्मक भूमिका निर्वाह गर्नेमा शंका गर्ने ठाउँ छ।

अर्को कुरा, जब राखपाले वर्तमान परिस्थितिमा संविधान संशोधनको प्रस्ताव ल्याउने सम्भावना नै नरहेको अवस्थामा त्यसको विरोधमा मोर्चाबन्दी गर्नुको औचित्य पनि प्रमाणित गर्न सकिँदैन। राखपाभित्रै विभिन्न गुटहरू छन्। प्रधानमन्त्री बालेन्द्र शहाले संविधान संशोधन अग्रगामी पचास वर्षसम्मका लागि पनि आवश्यक नरहेको बताइसकेका छन्। त्यस्तै, धर्मनिरपेक्षता, लोकतन्त्र र संघीयताप्रति उनको दुई प्रतिबद्धता पनि सार्वजनिक भइसकेको छ।

यस्तो अवस्थामा राखपाको महाधिवेशनले कतिपल प्रख्यात थियो । सामान्य कपाल काट्दा पचास पैसा तिर्नुपर्थ्यो भने खाना कोटो रेट ३ रुपियाँ ५० पैसा थियो । राजेश खन्नालाई ज्वरो आएको समाचार बाहिर आयो भने प्रशंसकहरू उनको फोटो हातमा लिएर पानी छर्कदै पत्ता हम्कन्थे । उनी सुटिङमा जाँदा पार्किङमा राखिएको सेतो कार फर्कँदा थोरै रातो भएको हुन्थ्यो । राजेश खन्नाले पाउने माया त्यो भाग्यमानी कारको देखेरी पाउँथ्यो कि टिटीहरूले लगाएको लिपिस्टिकको डामले गाडीको रङ्ग परिवर्तन हुन्थ्यो । एकपटक उनी पायसले सताइए । उपचारपछि आरामका लागि रिसोर्टमा बसे । राजेश रिसोर्ट पुगुनुअघि नै बाँकी कोठाहरू पुरै बुक भइसकेका थिए । बुक गर्ने अरु कोही नभएर सिसैमाका निर्माता, निर्देशक थिए । जो स्क्रिप्ट र सम्झौता पत्र बोकेर चाक्तीमा हाँजिएर । राजेश खन्नाको सिसैमा हेर्न फिल्म हल जानु र डेटिङमा जानु महिला दर्शकका लागि एउटै मनोभाव थियो । पुरुष प्रशंसक हिरोलै कुटाई खाएको दृश्य आएका हल नै जलाएर या तोडफोड गरेर चरम आशक्तिको

गरेका केही बुँदे प्रस्तावकै कारण नयाँ-नयाँ राजनीतिक ध्रुवीकरण आवश्यक देखिँदैन। बरु यी दलहरू सुशासन र विकासकेन्द्रित हुनुपर्ने र सरकारलाई जवाफदेही बनाउने कार्यक्रम अघि सार्नु बढी सान्दर्भिक हुन सक्छ।

त्यसैगरी, राखपाले चाहेअनुसार राम्रो प्रदर्शन गर्नबाट रोक्न अन्य दलहरू अग्रगामी प्रदेश तथा स्थानीय तहको निर्वाचनकेन्द्रित हुनुपर्छ। उनीहरूले संविधान कार्यान्वयन, प्रदेशका अधिकार, स्थानीय तहको सुदृढीकरण तथा जनताको दैनिक जीवनसँग जोडिएका सवाललाई आफ्नो राजनीतिक एजेन्डाको केन्द्रमा राख्नुपर्छ।

मतदाताले केन्द्रमा बलियो र स्थायी सरकारको परिकल्पनासहित वैकल्पिक राजनीतिक शक्तिलाई जनादेश दिएका छन्। तर प्रदेश र स्थानीय तहको सन्दर्भ भने फरक विषय हो। यहाँ पनि राखपाले नै राम्रो प्रदर्शन गर्ने सम्भावना कम देखिन्छ। तर यी मोर्चाहरूले पनि राम्रो प्रदर्शन गर्न सकेनन् भने नयाँ दलको विकल्पमा पुराना दललाई नै सहयोग गर्नुपर्ने अवस्था पक्कै रहँदैन। भोलिका दिनमा अभ् नयाँ वैकल्पिक राजनीतिक शक्तिकार आउने सम्भावना छ। त्यसैले अहिलेका राजनीतिक दल र मोर्चाहरूले आफ्नो भविष्य पुराना दलको कमजोर ामा होइन, जनताको विश्वास जित्ने आफ्नै क्षमता र कार्यशैलीमा खोज्न आवश्यक छ।

राजनीतिक दलको भविष्य केवल विगतको योगदान वा वर्तमानको गठबन्धनले निर्धारण गर्दैन। उसले बदलिँदो समाज, मतदाता र राजनीतिक अपेक्षालाई कति बुझ्छ र आफूलाई कति परिवर्तन गर्छ भन्ने कुराले पनि निर्धारण गर्छ। राजनीतिक दल र लोकतन्त्रबीचको सम्बन्धबारे अध्ययन गरेका र ।जनीतिक वैज्ञानिक पिटर मेयरले स्थापित दलहरू मतदाताबाट टाढिँदै जाँदा प्रतिनिधिमूलक लोकतन्त्र नै कमजोर हुने अवस्थार्तर्फ संकेत गरेका छन्। पछिल्लो राजनीतिक दलसम्बन्धी अध्ययनले पनि नयाँ सामाजिक तथा राजनीतिक परिस्थितिअनुसार आफूलाई अनुकूलन गर्न नसक्ने स्थापित दलहरू कमजोर हुँदै जाने र त्यसले नयाँ राजनीतिक शक्तिका लागि ठाउँ सिर्जना गर्ने देखाएको छ।

नेपालको अहिलेको राजनीतिक परिस्थिति पनि यसै प्रश्नको वरिपरि घुमिरहेको छ। जनताले पुराना दललाई अस्वीकार गरेर मात्र नयाँलाई स्वीकार गरेका होइनन्। उनीहरूले राजनीतिक कार्यशैली, नेतृत्वको संस्कार र शासन गर्ने तरिकामै परिवर्तन खोजेका हुन्। त्यसैले आफ्ना पुराना पहिचानबाट अलग देखिन खोज्ने मोर्चाहरूले पनि आफ्नो राजनीतिक औचित्य केवल राखपाको विरोधमा खोज्नु पर्याप्त हुँदैन। उनीहरूले जनताले खोजेको नयाँ राजनीतिक विकल्प आफूहरू नै हौं भन्ने प्रमाणित गर्नुपर्छ।

यसका लागि पुराना एजेन्डाको पुनरावृत्ति होइन, जनताको दैनिक जीवनसँग जोडिएका नयाँ एजेन्डा आवश्यक छन्। सुशासन, रोजगारी, आर्थिक अवसर, शिक्षा, स्वास्थ्य, संघीयताको प्रभावकारी कार्यान्वयन, स्थानीय तहको सुदृढीकरण र राज्य संयन्त्रमा जवाफदेहिता उनीहरूको प्राथमिकतामा पुर्नुपर्छ। जनताका समस्या संघीयता गर्ने सक्ने साझा र ।जनीतिक कार्यक्रम निर्माण गर्नु पर्छ।

राजनीतिक अध्येता फ्रान्सिस फुकुयामाको अध्ययनले पनि राजनीतिक संस्थाहरू बदलिँदो परिस्थितिअनुसार अनुकूलित हुन नसक्दा राजनीतिक क्षय उत्पन्न हुन सक्ने तर्क गरेका छन्। नेपालको सन्दर्भमा यसको अर्थ अफ्र गम्भीर छ। दलहरू परि वर्तनको मागलाई बुझेर आफूलाई रूपान्तरण गर्न सकेनन् भने जनताले दल परिवर्तन मात्र होइन, र ।जनीतिक विकल्प नै परिवर्तन गर्न सक्छन्।

त्यसैले अहिले बनेका मोर्चाहरूको वास्तविक चुनौती राखपालाई रोक्नु होइन, आफूलाई जनताको विकल्पका रूपमा स्थापित गर्नु हो। अव आन्दोलनका कार्यक्रम होइन, विकास र सामाजिक न्यायका नयाँ अवधारणा र कार्यक्रम ल्याउनु पर्छ। अन्यथा इतिहासमा योगदान गरेका दल र नेतृत्व पनि इतिहासकै विषय बन्न सक्छन्। राजनीतिको गाडीमा पुराना यात्रुहरू फेरि नयाँ मोर्चाको नाममा चढ्न सक्छन्, तर जनताले राजनीतिक परम्परा र गन्तव्य पनि बदल्न खोजिरहेका छन्।

कार्यकारी बालेन्द्रमाथि भाइरल बालेनको थिचोमिचो!

● संकेत कोइराला

समकालीन राजनीतिमा बालेन र बालेन्द्र एउटै इञ्जिनबाट सञ्चालित जहाजका दुई पखेटा हुन् । बालेन्द्र नाम मुलुकको कार्यकारी प्रधानमन्त्री पदमा आसीन छ भने बालेन सामाजिक सञ्जालबाट करोडौँ आम्दानी गर्ने भाइरल पात्रका नाममा स्थापित छ । सरकारमा पेश भएको करोडौँ सम्पत्तिको आयस्रोत सामाजिक सञ्जाल देखाइरहेँदा उनी यी दुवै नाम समानान्तर गतिमा अघि बढाउन चाहन्छन् । रहस्यमयी बन्दै जाँदा बालेन फस्टाउँछ, करणको दाथरा फराकिलो बनाइँदा बालेन्द्रको साख बढ्छ । बालेन क्रेजले पैसाको चाड लाग्ला ! तर यसबाट कीर्तिमानी बन्न सम्भव छैन । कीर्तिमानी हुनु तेजस्वी, ओजस्वी, सुरवीर बालेन्द्र चाहिन्छ । तीन करोड जनताले भरोसा गर्ने अभिभावकत्व बालेन्द्र पात्रबाट अपेक्षित छ ।जनताका अनगिन्ती इच्छा र अपेक्षा कसरी पूरा गर्ने त ? बालेन्द्रअघि पनि त्यो कुसीमा धेरै मानिस बसेका थिए । यसपछि अर्को व्यक्तिले बालेन्द्रलाई धकेल्ने निश्चित छ । अर ।जनीतिक मानिसका लागि राजनीतिको बाटो सहज बनेपछि फास्ट ट्र्याकले कसले कसलाई कहाँ पुर्‍याउँछ भन्न सकिन्न ।

सडक, यातायात, खानेपानी बनाएर अब विकास पूरा हुँदैन । यी हाईवेयर मात्र हुन् । अब मानिसलाई चाहिएको पहिलो भनेको आन्तरिक खुसी हो । संघर्षभन्दा शरीरमा पेटेली छर्कनुलाई नागरिकले मुक्तिको सहज बाटो ठान्छ भने यो अपवाद नभएर निराशाको सूचक हो । अब हिजोतिर औला तैर्याएर आज उक्कन सम्भव छैन ।

यदि बालेन्द्रमा विवेक हावी हुन्थ्यो भने बालेन्द्रले मुलुकको कार्यकारी पदको सपथ लिँदा सामाजिक सञ्जालबाट 'बालेन'का सम्पूर्ण सटर बन्द गर्नुपर्थ्यो । आम्दानीका अमूर्त बाटाहरूसँग सम्बन्ध विच्छेदको घोषणा गर्नुपर्थ्यो । सचिवालयमा जति सदस्य हाले पनि आपत्ति भएन । तर मुलुकको विधि विधान आफ्ना भजनमण्डलीले कब्जा गरेको कपिमा सूचना प्रवाहित हुनुहुन्थेन । संविधान संशोधन कार्यदलको संयोजकको जिम्मेवारी पाएका प्रधानमन्त्रीका र ।जनीतिक सल्लाहकारलाई जुनसुकै पदले विभूषित गरे पनि उनलाई लोकले दिएको मान्यता भनेको मूलतः नौटङ्की नै हो । लोकले स्वीकृत नदिएको मानिस पदले विभूषित भए पनि समयले उसलाई सम्भेदैन । किफ्रिन्ध्याका बाँदर उचालेर र ामले रावण जितेको रामायणकालीन नजिरले डिजिटल युगमा काम गर्दैन ।हाम्रो शासनप्रणाली 'वेष्ट मिनिस्ट्री सिस्टम'मा चलेको छ । यो भनेको प्रधानमन्त्रीको बोली कानून हुने पद्धति हो । मन्त्रिपरिषदको परिवार दूलो देखिए पनि बाँकी मन्त्री भनेका प्रधानमन्त्रीको निर्णयका साक्षी किनार मात्र हुन् । यस्तो शाकिशाली व्यक्तिले फेसबुकमा सरकारको निर्णय लेख्ने कामलाई निरन्तरता दिनु भनेको हेपाहा प्रवृत्ति हो । केपी, प्रचण्ड र शेखरहादुर देउवा विरुद्ध भनेकै कार्यालय समय र कार्यालयभित्रै सरकारका निर्णय हुनुगर्छ भने हो । सरकार

बनाउँदा वा फाल्दा बदनाम व्यक्तिको बैठककोठा रोच्ने पुराना नेताको प्रवृत्ति विरुद्ध नयाँपुस्ताको विद्रोहकै कारण बालेन्द्र सर कारको मुखिया बन्न सफल भएको सत्य विर्सन हुँदैन ।

राज्य सञ्चालकको कुसीमा गरिएको ठडाले पुस्तौँ हान्छ । चाहे त्यो सत्कर्म्म होस् या कुर्म । बालेन्द्रकै उपर, दुई तिहाइ संसदको बडाहाकिम बनेर बीपी सत्ताको ककपिटमा बसेकै हुन् । राजा, आफ्नै साथीभाइको चक्रव्यूह र राज्य सञ्चालनको भाँती नपुर्‍याउँदा उनी सरकार चलाएको १७ महिनामै अपदस्थ भए । उनको भिजनले कहाँ हावा खायो ? पत्ते भएन । सत्ता गुमेपछि मनोसंवाद यसरी गर्छ-- 'मेरो इच्छा हुन्छ कि नेपालका सबैलाई कोट पाइयोस् । यो आदर्शको कुरा हो, तर म आज सक्छु गर्नलाई ? यहाँ एकलाख गज मात्र बन्दछ भने के म सक्छु ? दुई बिनाको टुक्रा मात्र सकिएला । त्यसो हुनाले आदर्शको कुरा गरेर आजै म सबैलाई कोट दिन्छु भनौं भने त्यो पूरा हुन सक्दैन, तर त्यो कोट दिलाउने प्रयत्न आजैदेखि हुनुपर्दछ । यो व्यवहारिक पक्षको कुरा हो । दिलाउन सिक्दैन भनेर प्रयत्न नगरेर बस्ने र आफू मात्रै १० ओटा कोट लगाएर बस्ने होइन । त्यसो हुनाले, मलाई यहाँ धेरैले उपदेश दिएका छन्- तिमी धेरै आदर्शवादी भयी भनेर व्यवहारिक हुनुपर्‍यो भनेका छन् । मतलब सबैलाई कोट दिन सकिँदैन भने सारा कोट गुटगुटु पारेर आफूसँग राख । सबैलाई पैसाले पुग्दैन भने आफू महल बनाएर बस्, त्यसलाई व्यवहारिक भन्छन् । म त्यसलाई व्यवहारिक भनिँदैन । म भन्छु आजैदेखि थालौँ आफ्ना आदर्शहरूलाई पूरा गर्ने प्रयत्न । मेरो विचारमा त्यो हो व्याहारिक राजनीति ।'

नायक र नेताको उत्थान-पतनको प्रस्थान विन्दु समान हुन्छ । एउटा नायक चरित्र समग्रमै व्यवस्थापन नहुँदा कति असहाय निरीह प्राणी बन्नसक्छ भन्ने उदाहरण हेर्न बलिउडका

सुविख्यात सुपरस्टार राजेश खन्नाको जीवनीलला काफी छ । बलिउड कलाकार राजेश खन्ना एक लाख प्रतिस्पर्धीबाट छानिए । पाँच दशकअघि उनले बाँचेको त्यो युग देखेरहू अहिले मिथकजस्तो मान्छन् । बलिउडका बादशाह सलमान खानका पिता सल्लम खानलाई आफ्नो छोराको स्टारडमप्रति कतिको गर्व लाख ? भनेर सोध्दा उनले भनेछ-- 'छोइदनुस् म राजेश खन्नाको चकचकी देखेको मानिसका अगाडि सलमानले कमाएको ह्यु्यातिका विषयमा कुनै टिप्पणी गर्न चाहनन ।' त्यसो भए राजेश खन्नाले कस्तो स्टारडम पाए ? केही उदाहरण यस्ता छन् ।

त्यो समयमा भारतका सैलुनहरूमा 'राजेश खन्ना कट' कर्नाल प्रख्यात थियो । सामान्य कपाल काट्दा पचास पैसा तिर्नुपर्थ्यो भने खाना कोटो रेट ३ रुपियाँ ५० पैसा थियो । राजेश खन्नालाई ज्वरो आएको समाचार बाहिर आयो भने प्रशंसकहरू उनको फोटो हातमा लिएर पानी छर्कदै पत्ता हम्कन्थे । उनी सुटिङमा जाँदा पार्किङमा राखिएको सेतो कार फर्कँदा थोरै रातो भएको हुन्थ्यो । राजेश खन्नाले पाउने माया त्यो भाग्यमानी कारको देखेरी पाउँथ्यो कि टिटीहरूले लगाएको लिपिस्टिकको डामले गाडीको रङ्ग परिवर्तन हुन्थ्यो । एकपटक उनी पायसले सताइए । उपचारपछि आरामका लागि रिसोर्टमा बसे । राजेश रिसोर्ट पुगुनुअघि नै बाँकी कोठाहरू पुरै बुक भइसकेका थिए । बुक गर्ने अरु कोही नभएर सिसैमाका निर्माता, निर्देशक थिए । जो स्क्रिप्ट र सम्झौता पत्र बोकेर चाक्तीमा हाँजिएर । राजेश खन्नाको सिसैमा हेर्न फिल्म हल जानु र डेटिङमा जानु महिला दर्शकका लागि एउटै मनोभाव थियो । पुरुष प्रशंसक हिरोलै कुटाई खाएको दृश्य आएका हल नै जलाएर या तोडफोड गरेर चरम आशक्तिको

परिचय दिन्थे । समकालीन अभिनेत्रीहरूलाई राजेश खन्नासँग सिनेमा खेल्न पाउनु भनेको अनमोल 'गिफ्ट' हुन्थ्यो ।[अभिनेता र नेताको आयु उस्तै हो । युग बोकेका यी नायकले केही वर्षअघि गुमनाम मृत्यु अँगाले । जीवनको उत्तरार्द्धमा एक्लो जीवन बाँचे । पत्नी र प्रेमिका त जोडे तर धर्मपत्नी जुटेनन् । उनले बाँचेको जीवन फगत सिनेमाको कहानी बन्यो । त्यो स्टारडममा ग्रहण लामुको मूल कारण थियो-- खराब व्यक्तिको सन्नत । मान्छे शिखरमा पुगेपछि जोगिनुपर्ने खराब संगतबाट हो । जब मानिसको कुर्कुचले जिविन सिर्इन्छ, त्यसपछि उसको ओरालो यात्रा कसैले रोकन सक्दैन । कसैको अनुपस्थितिमा र ाम्रो प्रशंसा हुनु नै उसको जीवनको कमाइ हो । यद्दुई भएको अविद्योगामा जर्मनीबाट आइन्स्टाइन खेदिएपछि त्यहाँका विद्वानहरूले भनेका थिए-- 'जर्मनी आज युद्धमा हारेको छ ।'

वर्तमान विश्व राजनीतिमा लोकतन्त्रका नाममा निर ङ्ङ्शताको महाअभियानमा अघि बढेको छ । देशभन्दा व्यक्तिको महत्वाकांक्षा अग्रभागमा देखिएको छ । विश्वका सर्वशक्तिमान् देश अमेरिका, चीन, सन्धर मात्र हैन, नेपाल, बङ्गलादेशमा, श्रीलङ्का, अफगानिस्तानजस्ता साना मुलुक व्यक्तिको छाँयामा परेका छन् । डोनाल्ड ट्रम्प, सी चीनफिङ, भ्लादिमिर पुटिन र नेन्ड्रे मोदी मेनियाको ग्रहणले भविष्य कता लाने हो, ठेगान छैन । नेपालमा बालेन्द्रको उपस्थितिले त्यही मेलो समातेको भान हुन्छ । 'म नै राज्य हुँ' भन्ने लुइस १६औँका अवतारहरू विश्व राजनीतिमा सलह बनेर उदाएका छन् । अहिले जस्तै विवेक कम, दम्भ बढीको आयतन बढ्दै गयो भने थुप्रै अनिश्चित नेतारहू अभिनेता राजेश खन्नाको गन्तव्यमा पुगे निश्चित छ ।[असल मानिस जुनसुकै नेतृत्वमा पुगे पनि त्यसले छोड्ने प्रभाव प्रेरणादायी हुन्छ ।

तीन प्रज्ञा प्रतिष्ठानमा पदाधिकारी नियुक्त

काठमाण्डु । सरकारले नेपाल प्रज्ञा प्रतिष्ठान, ललितकला प्रज्ञा प्रतिष्ठान र नेपाल सङ्गीत नाट्य प्रज्ञा प्रतिष्ठानमा पदाधिकारी चयन गरेको छ ।

प्रधानमन्त्री वालेन्द्र शाहले ती प्रज्ञा प्रतिष्ठानमा पदाधिकारी नियुक्त गर्नुभएको हो ।

प्रतिष्ठानका रिक्त पदाधिकार िमा नियुक्तिका लागि गठित बेला बेले सिफारिस समितिको सिफारिसमा आधारमा ती पदाधिकारी नियुक्त गरिएको संस्कृति, पर्यटन तथा नागरिक उड्डयन मन्त्रालयद्वारा आज यहाँ जारी प्रेस विज्ञप्तिमा उल्लेख छ ।

नियुक्त भएकामा नेपाल प्रज्ञा प्रतिष्ठानको कुलपति पदमा कुमार नारकोटी (सिन्धुली), उपकुलपतिमा अविनाश श्रेष्ठ

(पर्वत) तथा सदस्य-सचिवमा रेशन शेरचन (रुपन्देही) नियुक्त हुनुभएको छ । त्यसैगरी परिषद् सदस्यमाप्रतिसरा मानन्धर (काठमाडौँ), कृष्णराज चौधरी (दाङ), सीता सुब्बा (तेह्रथुम), तीर्थबहादुर गुरुङ (कास्की), रूपा कुमारी (सिराहा), नवीन नेपाली (दाङ), दीपक सापकोटा (कोभ्रे) र दुर्गाबहादुर घर्ती (सुर्खेत) नियुक्त हुनुभएको छ ।

ललितकला प्रज्ञा प्रतिष्ठानको कुलपति पदमा एरिणा ताम्राकार (ललितपुर), उपकुलपतिमा चन्द्रश्याम डङ्गोल (ललितपुर) तथा) सदस्यसचिवमा कैलाशकुमार श्रेष्ठ (दोलखा नियुक्त हुनुभएको छ । परिषद् सदस्यमा जुपिटर प्रधान (काठमाडौँ), कुबिर देवान (भापा), सङ्गी

श्रेष्ठ (ललितपुर), ध्रुवराज शर्मा (बाँके), ओमप्रकाश यादव (सिर हा) र वीणा पौड्याल (ललितपुर) नियुक्त हुनुभएको छ ।

नेपाल सङ्गीत नाट्य प्रज्ञा प्रतिष्ठानको कुलपति पदमा ब्रजेश खनाल (काठमाडौँ), उपकुलपतिमा भृमा बनेम (ताप्लेजुङ) तथा)-सदस्यसचिवमा भुपेन्द्रसिंह र ायमाभी (मोरङ नियुक्त हुनुभएको छ । परिषद् सदस्यमा छेन्दोक हाङ राई (भापा), जीतबहादुर देउजा (भक्तपुर), सुबिमा श्रेष्ठ (ललितपुर), सरस्वती चौधरी (बर्दिया), राजन मुकारुङ (भोजपुर) र रेखाशाह गुरुङ (धादिङ) नियुक्त हुनुभएको छ ।

मन्त्रालयका प्रवक्ता तथा सहसचिव जयनार ाण आचार्यद्वारा आज जारी विज्ञप्तिमा यही साउन २० गते प्रधानमन्त्री एवं प्रमुख संरक्षक शाहले ती नियुक्ति गर्नुभएको जनाइएको छ । संस्कृतिमन्त्री एवं संरक्षक खडक राज पौडेल (गनेस)को संयोजकत्वमा रहेका अलगअलग समितिले नियुक्तिका लागि सिफारिस गरेको थियो । रासस

‘वामपन्थीहरूलाई एकै ठाउँमा ल्याउने प्रयासमा छौं’

टुडे समाचारदाता

काठमाण्डु । नेपाली कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा) का नेता वर्षमान पुनले मुलुकको वर्तमान राजनीतिक परिस्थितिमा वामपन्थी शक्तिहरूबीच सहकार्य र एकताको विकल्प नरहेको बताएका छन् ।

माक्सवादी ज्ञान केन्द्रले शनिबार आयोजना गरेको 'नेपालमा वामपन्थी शक्तिहरूबीच सहकार्य

रहेको भए पनि यही स्थिति लामो समय नरहने दाबी उनको थियो । पुनले तत्काल पार्टी एकता सम्भव नभए पनि मुद्दाका आधारमा सहकार्य थाल्नुपर्नेमा जोड दिए ।

‘संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्र र संविधानको रक्षाका निमित साभा संघर्ष गर्ने, राष्ट्रिय स्वाधीनताको आन्दोलनलाई अगाडि बढाउने र सामाजिक जनवादका मुद्दाहरूलाई

र एकता : चुनौती र सम्भावना’ विषयक भर्चुअल बहसमा बोल्दै पूर्वमन्त्रीसमेत रहेका पुनले यस्तो बताएका हुन् । उनले विचार र राजनीतिक दृष्टिकोण मिल्ने वामपन्थी शक्तिहरूबीच सहकार्य आवश्यक रहेको बताएका हुन् । कम्युनिस्ट आन्दोलन हाल विशिष्ट र रक्षात्मक अवस्थामा

व्यवस्थित रूपमा लैजाने अहिलेको आवश्यकता हो’, पुनले भने, ‘विचार मिल्नेहरूबीच सहकार्य र एकता जरुरी छ ।’ आ-आफ्नो पार्टीलाई आन्तरिक रूपमा सुदृढ फेरि पनि वामपन्थी आन्दोलनलाई एक ठाउँमा ल्याउने प्रयास गरिने उनले बताए ।

कांग्रेसको १५औँ महाधिवेशन तोकिएको समयमा हुन्छ : महामन्त्री पौडेल

काठमाण्डु ।नेपाली कांग्रेसका महामन्त्री प्रदीप पौडेलले पार्टीको १५औँ महाधिवेशन तोकिएको समयमा हुने बताउनुभएको छ । कांग्रेस काठमाण्डु महानगर पालिका २६ वडा कार्यसमितिले आज यहाँ आयोजना गरेको सम्मान तथा शुभकामनामा उहाँले पार्टीले असोजको १६ देखि १९ गतेसम्म काठमाडौँमा १५औँ महाधिवेशन आयोजना गरेकाले तोकिएको समयमा महाधिवेशन हुने बताउनुभयो ।

“कांग्रेसले पार्टीको केन्द्रीय कार्यसमितिको बैठक बोलाएको छ, उक्त बैठकले तोकिएको समयमा महाधिवेशन सम्पन्न

गर्नेबारे निर्णय गर्छ”, उहाँले भन्नुभयो ।

उहाँले पछिल्लो समय कांग्रेसलाई कमजोर बनाउने र अल्मल्याउने काम भइरहेको भन्दै यसप्रति सबै नेता तथा कार्यकर्ता सचेत हुनुपर्ने बताउनुभयो ।

महामन्त्री पौडेलले कांग्रेस डिजिटल माध्यममार्फत सबैभन्दा धेरै क्रियाशील सदस्य भएको पार्टी बनेको भन्दै अब क्रियाशील सदस्यबाटै स्थानीय तहको उम्मेवार छान्ने व्यवस्था गरिने उल्लेख गर्नुभयो । कांग्रेस काठमाडौँका सभापति सवुज कृष्ण बानिँयाँले कांग्रेस कमजोर भएमा लोकतन्त्र कमजोर हुने

भन्दै बलियो बनाउनका लागि एकताबद्ध भएर अगाडि बढ्नुपर्ने बताउनुभयो ।

कांग्रेस बागमती प्रदेशकी सहमहामन्त्री जीवन डञ्जोल, कांग्रेस क्षेत्र नं ६ का क्षेत्रीय सभापति श्यामकृष्ण खड्गी, बागमती प्रदेशकी सांसद एवं पूर्वप्रदेशमन्त्री हरिप्रभा खड्गी, क्षेत्र नं ६ प्रदेश ‘क’ का सभापति ख्यामराज तिवारी, काठमाडौँ महानगरपालिका-२६ का सभापति अर्जुन सिंहडा, उपसभापति गणेश रिजाललगायतले कांग्रेससलाई एकताबद्ध बनाएर अगाडि बढाउन सबै लामुपर्ने बताउनुभएको थियो । रासस

सालभण्डी-सन्धिखर्क-ढोरपाटन सडक निर्माणले गति लिन्छ : मन्त्री लम्साल

अर्घाखाँची । पूर्वाधार विकासमन्त्री सुनिल लम्सालले आगामी दिनमा सालभण्डी-सन्धिखर्क-ढोरपाटन सडक आयोजनाको निर्माणले गति लिने विश्वास व्यक्त गर्नुभएको छ ।

सालभण्डी-सन्धिखर्क-ढोरपाटन सडक आयोजनाको स्थलगत अनुगमनका क्रममा अर्घाखाँचीको सन्धिखर्कमा मन्त्री लम्सालले पत्रकारसँग सङ्क्षिप्त प्रतिक्रिया दिँदै सडक निर्माणलाई गति दिन सरकार गम्भीरतापूर्वक अघि बढेको बताउनुभयो ।

मन्त्री लम्सालले कालोपत्र गर्न बाँकी रहेका सडकखण्डमा चालु आर्थिक वर्षभित्रै ठेक्का प्रक्रिया अघि बढाउने तयारी भइरहेको जानकारी दिँदै आवश्यक प्रक्रिया पूरा गरेर बाँकी सडकखण्डको निर्माणलाई समेत अगाडि बढाइने जानकारी दिनुभयो ।

लामो समयदेखि निर्माणको प्रक्रियामा रहेको सडक आयोजना पश्चिम नेपालका विभिन्न जिल्लालाई जोड्ने महत्त्वपूर्ण पूर्वाधारका रूपमा रहेको मन्त्री लम्सालको भनाइ छ । सडक निर्माण सम्पन्न भएपछि अर्घाखाँचीसहित गुल्मी, पाल्पा, बागलुङलगायत जिल्लाका नागरिकलाई आवागमनमा सहजता पुग्ने तथा ढोरपाटनसम्मको पहुँच थप सहज बन्ने अपेक्षा गरिएको छ । उहाँले ठेक्का लिएर काम अलपत्र पार्ने निर्माण व्यवसायीमाथि सरकार कडाइका साथ प्रस्तुत हुने चेतावनीसमेत दिनुभयो ।

सालभण्डीबाट अर्घाखाँचीको सन्धिखर्क हुँदै बागलुङको ढोरपाटन जोड्ने यो सडकलाई रणनीतिक महत्त्वको सडकका रूपमा हेरिएको छ । १९७ किलोमिटर लामो यस मार्गले

हिमाल र तराईलाई जोड्ने छोटो दूरीको विकल्प उपलब्ध गराउने भएकाले पर्यटन, व्यापार, कृषि, सेवा र रोजगारीका दृष्टिले यसको महत्त्व दिनप्रतिदिन बढ्दै गएको छ ।

सालभण्डी-सन्धिखर्क-ढोेर पाटन सडक आयोजना आर्थिक वर्ष २०६६/६७ मा स्थापना भएको हो । आर्थिक वर्ष २०८०/८१ सम्म जम्मा १८ किलोमिटर मात्रै कालोपत्र सम्पन्न भएको थियो । आर्थिक वर्ष २०८१/८२ मा थप ४.५ किलोमिटर र आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा थप २४ किलोमिटर सडक कालोपत्र गरिएको छ । यससँगै हालसम्म ४६.५ किलोमिटर पक्की सडक निर्माण सम्पन्न भएको आयोजना कार्यालयले जनाएको छ ।

अर्घाखाँचीको समग्र विकास र नागरिकलाई सहज पूर्वाधारको पहुँच सुनिश्चित

गर्न सन्धिखर्क नगरपालिकाका नगरप्रमुख कृष्णप्रसाद श्रेष्ठले पूर्वाधार विकासमन्त्री लम्सालसमक्ष विभिन्न माग प्रस्तुत गर्नुभएको छ ।

जिल्लामा निर्माणाधीन तथा योजनाका रूपमा रहेका सडक, बजार व्यवस्थापन र विमानस्थल निर्माणलाई गति दिन आवश्यक बजेट तथा व्यवस्थापन गर्न माग गर्दै नगरप्रमुख श्रेष्ठले भौतिक पूर्वाधार विकासमन्त्री लम्साललाई लिखित आग्रह गर्नुभएको हो ।

जिल्लाको विकासका लागि महत्त्वपूर्ण मानिएका आयोजनाहरू लामो समयदेखि विभिन्न कारणले प्रभावित भइरहेका बेला नगरप्रमुख श्रेष्ठले ती आयोजनालाई प्राथमिकताका साथ अघि बढाउन मन्त्री लम्साल र पूर्वाधार विकास मन्त्रालयमा सचिव गोपालप्रसाद सिम्वेलको ध्यानाकर्षण गराउनुभयो । उहाँले सन्धिखर्क

बजार क्षेत्रको व्यवस्थापनदेखि रणनीतिक सडक आयोजना र अर्घा भगवती विमानस्थल निर्माणसम्मका विषयलाई समेटेर आवश्यक बजेट विनियोजन तथा व्यवस्थापन गर्न आग्रह गर्नुभयो ।

बजार क्षेत्रमा व्यवस्थित पार्किङको व्यवस्था नहुँदा सवारी आवागमनमा समस्या हुने तथा पैदलयात्रुलाई समेत कठिनाइ हुने गरेको भन्दै दीर्घकालीन समाधान आवश्यक रहेको उहाँको भनाइ छ । अर्घाखाँचीलाई तराई तथा महेन्द्र र जमार्गसँग जोड्ने महत्त्वपूर्ण सडकका रूपमा रहेको गोरुसिन्ने-सन्धिखर्क सडकका लागि विनियोजित बजेट पर्याप्त नभएको नगरप्रमुख श्रेष्ठले राखेको मागमा उल्लेख छ ।

जिल्लाको महत्त्वपूर्ण आयोजना सालभण्डी-सन्धिखर्क-ढोरपाटन सडकमा पर्याप्त बजेट नहुँदा द्रुत गतिका साथ काम

अगाडि बढ्न नसकेकाले पर्याप्त बजेटको माग छ । सडक निर्माणका क्रममा पर्ने घर तथा भवन हटाउनुपर्ने अवस्था रहेको भन्दै प्रभावित नागरिकलाई क्षतिपूर्तिको व्यवस्था गर्नुपर्ने माग छ । मुआब्जा तथा क्षतिपूर्तिको उचित व्यवस्था गरेर मात्रै सडक निर्माणलाई तीव्रता दिन सकिने भएकाले सरकारले आवश्यक रकमको व्यवस्था गर्नुपर्ने पत्रमा उल्लेख गरिएको छ ।

सालभण्डी-सन्धिखर्क-ढोरपाटन सडकअन्तर्गत दुब्रेखोला-सालभण्डी सडकखण्डको समेत नयाँ ठेक्का प्रक्रिया अघि बढाउन आग्रह गरिएको छ । अर्घाखाँची जिल्लाकोसिमानाअन्तर्गत सालभण्डीतर्फको ठेक्का रद्द भइसकेकाले सो क्षेत्रमा नयाँ 'टेन्डर' प्रक्रिया सुरु गरी निर्माणलाई निरन्तरता दिनुपर्ने मागमा उल्लेख छ ।

नगरप्रमुख श्रेष्ठले जिल्लाको दीर्घकालीन विकास र यातायात पहुँचसँग जोडिएको अर्घा भगवती विमानस्थल निर्माणलाई पनि प्राथमिकतामा राख्नुपर्ने, विमानस्थल निर्माणमा हालसम्म करिब रु ३० करोड खर्च भइसकेको भए पनि आयोजना अर्भै अघुरो रहेको भन्दै बाँकी पूर्वाधार निर्माण तथा धावनमार्ग (र नवे) निर्माणका लागि आवश्यक बजेट व्यवस्था गर्न माग गर्नुभयो ।

अर्घाखाँचीमा विमानस्थल सञ्चालनमा आएमा जिल्लाको पर्यटन, कृषि, व्यापार तथा आपत्कालीन यातायातमा समेत महत्त्वपूर्ण सहयोग पुग्ने अपेक्षा गरिएको छ । त्यसैले निर्माण सुरु भएको लामो समयपछि पनि आयोजना अघुरो अवस्थामा रहन नदिन सङ्घीय सरकारले आवश्यक बजेट सुनिश्चित गर्नुपर्ने नगरप्रमुख श्रेष्ठको धारणा छ । रासस

भापामा राष्ट्रिय परिचयपत्रमार्फत बढ्दै नयाँ मतदाता

भद्रपुर । भापामा राष्ट्रिय परिचयपत्रमार्फत मतदाता नामावलीमा नाम दर्ता गरिनेको सङ्ख्या बढ्दै गएको छ । गत फागुनमा सम्पन्न प्रतिनिधिसभा निर्वाचनपछि पुनः सुरु गरिएको मतदाता नामावली सङ्कलन अभियानअन्तर्गत हालसम्म थपिएका नयाँ मतदातामध्ये अधिकशले र ाष्ट्रिय परिचयपत्रमार्फत नाम दर्ता गराएका छन् ।

जिल्ला निर्वाचन कार्यालय भापामा अनुसार गत चैत २२ गतेपछि बिहीबारसम्म १० हजार ३५९ जना नयाँ मतदाता थपिएका छन् । तीमध्ये सात हजार ८०१ जनाले राष्ट्रिय परिचयपत्रमार्फत र दुई हजार ५५८ जनाले जिल्ला निर्वाचन कार्यालयमा उपस्थित भएर मतदाता नामावलीमा नाम दर्ता गराएका हुन् । नयाँ मतदातामध्ये पौँच हजार ३३३ पुरुष र पाँच हजार २६ महिला रहेका छन् । जिल्ला निर्वाचन अधिकारी तुलसी नेपालका अनुसार

गत फागुन २१ गते सम्पन्न प्रतिनिधिसभा निर्वाचनअघि भापामा कुल सात लाख १३ हजार ५३७ मतदाता थिए । जसमध्ये तीन लाख ५५ हजार १८३ महिला र तीन लाख ५८ हजार ३६४ पुरुष रहेका थिए । निर्वाचन अधिकारी नेपालले राष्ट्रिय परिचयपत्रको प्रयोगसँगै मतदाता नामावलीमा नाम दर्ता गर्ने नागरिकको पहुँच सहज बन्दै गएको बताउनुभयो । उहाँले समयमै नामावली अद्यावधिक गर्न सबै योग्य नागरिकलाई आग्रह गर्दै निर्वाचनको आधारभूत तयारीका रूपमा सही र अद्यावधिक मतदाता नामावली आवश्यक हुने उल्लेख गर्नुभयो ।

यसैबीच, निर्वाचन आयोगको निर्णयअनुसार आगामी असोज १ गतेदेखि मसान्तसम्म स्थानीय पञ्जिकाधिकारीसँग समन्वय गरी विवाह, बसाइँसराइ तथा मृत्यु भएका व्यक्तिको विवरण वडा तहबाटै अद्यावधिक गर्ने व्यवस्था लागू गरिएको छ । रासस

पाटन । महिलाको नेतृत्वमा दिगो चाडपर्व संस्कृतिको प्रवर्द्धन गर्ने ‘हरित उत्सव’ अभियान शनिबारदेखि शुभारम्भ गरिएको छ । चाडपर्वलाई वातावरणमैत्री, दिगो र जिम्मेवार बनाउने उद्देश्यसहित ‘हरित उत्सव: परिवर्तनको नेतृत्व महिलाको हातमा’ अभियान आज ललितपुरको ऐतिहासिक पाटन दरबार क्षेत्रमा शुभारम्भ गरिएको हो ।

नेपाली कांग्रेसी मुख्य सचेतक वासना थापाले वातावरण संरक्षणका लागि पुनःप्रयोगको अभ्यासले समाजमा सकारात्मक प्रभाव पार्ने बताउनुभयो । “वातावरण संरक्षण हाम्रो जिम्मेवारी हो, संरक्षित हाम्रो उत्सव: र हरित वातावरणले सकारात्मक प्रभाव पार्छ, जलवायु परिवर्तन कुनै एक वर्ग वा समुदायको मात्र सरोकार नभई सबै नागरिकको साझा विषय हो”, उहाँले भन्नुभयो ।

राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टीका तर्फबाट प्रतिनिधिसभामा प्रतिनिधित्व गर्ने प्रतिनिधिसभा सदस्य भूमिका श्रेष्ठले जलवायु परिवर्तनका कारण समाजका सबै वर्ग प्रभावित भइरहेको बताउँदै यो महिला

वा अल्पसंख्यक समुदायको मात्रै सरोकारको विषय नभएको उल्लेख गर्नुभयो । उहाँले जलवायु परिवर्तनका असर न्यूनीकरणका लागि आवश्यक नीतिगत व्यवस्था तथा कानुनी प्रबन्धमा ध्यान दिँदै संस्था प्रभावकारी भूमिका निर्वाह गर्ने प्रतिबद्धता व्यक्त गर्नुभयो ।

त्यस्तै मधेसी आयोगका सदस्य रेणु शाहले विश्वव्यापी रूपमा जलवायु परिवर्तनको प्रभाव न्यूनीकरण गर्न हरित अभियान, पुनःप्रयोग र पुनःचक्रणलाई प्राथमिकता दिनुपर्ने बताउनुभयो ।

उहाँले वातावरण संरक्षणका लागि सबै पक्षले एकअर्कालाई सहयोग गर्दै अघि बढ्नुपर्ने धारणा राख्नुभयो ।

कृषि, वन तथा पर्यावरण मन्त्रालयका उपसचिव मधु घिमिरेले उपलब्ध स्रोतसाधनको अधिकतम उपयोगमा ध्यान दिनुपर्ने बताउनुभयो । उहाँले प्रत्येक स्रोतको उपयोग गर्दा थोरैबाट बढीभन्दा बढी लाभ लिन सकिने गरी दिगो र जिम्मेवार उपभोगको अभ्यास विकास गर्नुपर्नेमा जोड दिनुभयो ।

साथसाथै फाउण्डेशनको अध्यक्ष प्रजिता काकीले कार्यक्रम वातावरण संरक्षणसम्बन्धी सचेतना जगाउने अभियान भएको बताउनुभयो । उहाँले महिलावादी संस्था तथा जलवायु परिवर्तनसँग जोडिएका समस्याका

क्षेत्रमा काम गर्ने संस्थासँग सहकार्य गर्दै अघि बढ्ने बताउनुभयो ।

मिडिया एडभोकेसी फोरमका कार्यकारी निर्देशक एवं सञ्चारकर्मी वनिता बस्नेतले वातावरण संरक्षणलाई साझा जिम्मेवारीका

रूपमा अघि बढाउनुपर्नेमा जोड दिँदै जलवायु परिवर्तनले परेको प्रभाव, प्लास्टिकजन्य फोहोर न्यूनीकरण, पुनःप्रयोग तथा पुनःचक्रण, हरित अभियान र वातावरणमैत्री व्यवहार विकासमा ध्यान दिनुपर्ने बताउनुभयो ।

साथसाथै फाउण्डेशनले अन्तरपुरता नारीवादी मञ्च (आईजीएफएफ) तथा ललितपुर महानगरपालिकाको सहकार्यमा आयोजना गरेको उद्घाटन कार्यक्रममा महिला, युवा, कलाकार, जलवायु अभियन्ता, सामाजिक अभियन्ता, नागरिक समाजका प्रतिनिधि, जनप्रतिनिधि, सरकारी अधिकारी, सञ्चारकर्मी तथा स्थानीय समुदायको सहभागिता रहेको थियो ।

बागमती प्रदेश पाइलटका रूपमा सुरु गरिएको अभियानले नेपालका चाडपर्वहरूलाई सात आर (पुनःविचार, अस्वीकार, न्यूनीकरण, पुनःप्रयोग, मर्मत, पुनःउद्देश्यकरण र पुनर्चक्रण) मा आधारित परिपत्र अर्थतन्त्रको अवधारणासँग जोड्दै दिगो जीवनशैलीको अभ्यासलाई समुदायस्तरसम्म विस्तार गर्ने लक्ष्य लिएको छ । रासस

एआई डेटा सेन्टरका लागि अमेजनको विशाल ग्यास प्लान्ट निर्माण हुने

एएफपी । अमेरिकी प्रविधि कम्पनी अमेजनले टेक्सासमा विशाल ग्यास विद्युत् प्लान्ट निर्माणका लागि लगानी गरिरहेको जनाएको छ । उक्त प्लान्ट कम्पनीका नयाँ डेटा सेन्टर सञ्चालनका लागि प्रयोग हुनेछ । पेकोस काउन्टीमा निर्माण हुने उक्त प्लान्टबाट सात दशमलव ६५ गिगावाट विद्युत् उत्पादन हुने अनुमान गरिएको छ । यसमा ३५ वटा टर्बाइन रहनेछन् । यो हाल संयुक्त राज्य अमेरिकामा सञ्चालनमा रहेका ग्यासबाट विद्युत् उत्पादन गर्ने प्लान्टमध्ये सबैभन्दा ठूलो हुनेछ ।

प्लान्टबाट वार्षिक तीन करोड मेट्रिक टनभन्दा बढी हरि तगृह ग्यास उत्सर्जन गर्न अनुमति दिइएको छ । यो अमेरिकामा कुनै एकल स्रोतबाट हुने सबैभन्दा ठूलो उत्सर्जन हुनसक्ने अनुमान गरिएको छ । यद्यपि, वास्तविक उत्सर्जन अनुमति दिइएको सीमाभन्दा कम हुने गर्छ ।

बजार अनुसन्धान कम्पनी क्लीनभ्यूले अमेजनले हालै दायर गरेको तीनवटा डेटा सेन्टर निर्माण अनुमतिपत्रको अध्ययन गर्दै प्लान्ट र डेटा सेन्टरबीचको सम्बन्ध सार्वजनिक गरेको थियो । प्लान्ट प्यासिफिको इनर्जीले निर्माण गरिरहेको छ र यसलाई ‘जीडब्ल्यू रान्च’ नाम दिइएको छ ।

अमेजनका अनुसार आफ्नै विद्युत् उत्पादन गर्दा डेटा सेन्टर का लागि आवश्यक पूर्वाधारको लागत सामान्य उपभोक्तामाथि पर्नेछैन । कम्पनीले डेटा सेन्टर सञ्चालनका लागि विद्युत्को पूर्ण लागत आफैँले बेहोर्ने जनाएको छ ।

“अमेजनले हाम्रो सञ्चालनका लागि आवश्यक विद्युत्को पूर्ण लागत तिर्नुपर्छ भन्ने विश्वास गर्छ,” कम्पनीका प्रवक्ताले भन्नुभयो । कम्पनीका अनुसार पेकोस काउन्टीमा प्रस्तावित डेटा सेन्टर परिसर नयाँ स्थलगत विद्युत् उत्पादनबाट सञ्चालन हुनेछ । विद्युत् प्रसारण प्रणालीसँग जोडिने समयरेखाअनुसार पछि र

ष्ट्रिय विद्युत् ग्रिडसँग जोडिने गरी परियोजना डिजाइन गरिएको छ । अमेजनले उक्त क्षेत्रमा सौर्य ऊर्जा तथा ब्याट्री भण्डारण प्रणाली प्रयोग गर्ने सम्भावनाको अध्ययन गरिरहेको जनाएको छ । डेटा सेन्टरका लागि गैरपेयजलयोग्य खारा भूमिगत पानी प्रयोग गरिने र यसबाट स्थानीय जलस्रोतमा पर्ने दबाब कम हुने कम्पनीको दाबी छ । अमेजनले सन् २०४० सम्ममा आफ्नो कार्बन उत्सर्जन शून्यमा झर्ने प्रतिबद्धता जनाएको छ । कम्पनीका अनुसार टेक्सासमा करिब १० गिगावाट क्षमताका ४० वटा कार्बनर हित ऊर्जा परियोजनालाई समेत सहयोग गरिएको छ ।

डेटा सेन्टरका लागि विद्युत्

उत्पादन गर्ने यस्तो ‘मिटरपछाडि’ प्रणाली पछिल्लो समय प्रविधि कम्पनीहरूमा बढ्दै गएको छ । एआई प्रविधिको तीव्र विस्तारसँगै डेटा सेन्टरका लागि ठूलो मात्रामा तत्काल विद्युत् आवश्यक पर्न थालेपछि कम्पनीहरूले राष्ट्रिय ग्रिडमा निर्भरता घटाउने उपाय खोजिरहेका छन् ।

बजार अनुसन्धान कम्पनी क्लीनभ्यूका अनुसार मेटा, माइक्रोसफ्ट र ओरेकललगायत ठूला प्रविधि कम्पनीहरूले समेत करिब ९७ गिगावाट क्षमताका यस्ता परियोजना अघि बढाउने योजना बनाएका छन् ।

विश्लेषकहरूका अनुसार यस्ता परियोजनाबाट हुने कार्बन उत्सर्जन उल्लेखनीय

हुनसक्छ । परियोजनाको सर््या, टर्बाइनको दक्षता र सञ्चालनको अवधिअनुसार वार्षिक कार्बन डाइअक्साइड उत्सर्जन २० करोड मेट्रिक टनभन्दा बढी पुग्नसक्ने अनुमान गरिएको छ ।

युनियन अफ कन्सर्न्ड साइन्स्ट्रसका उर्जा विश्लेषक जोन रोजर्सले प्राकृतिक ग्यासको प्रयोगबाट विद्युत् उत्पादन गर्ने अफ्न प्रभावकारी उपायहरू रहेको बताउनुभएको छ । उहाँका अनुसार प्रस्तावित प्लान्टहरूले त्यस्ता विकल्प प्रयोग नगरेकाले वातावरणीय तथा स्थानीय प्रदूषणको जोखिम बढ्न सक्छ ।

कोइलाभन्दा प्राकृतिक ग्यासबाट हुने प्रदूषण कम भए पनि ग्यास प्लान्टहरू हरितगृह ग्यास उत्सर्जनका महत्वपूर्ण स्रोत हुन् । प्राकृतिक ग्यासको मुख्य घटक मिथेन उत्पादन, प्रशोधन र ढुवानीका क्रममा चुहावट हुनसक्ने भएकाले यसले जलवायु परिवर्तनमा थप असर पार्ने विश्वहरूको भनाइ छ ।

ग्यास प्लान्टबाट कार्बन उत्सर्जनका अतिरिक्त सूक्ष्म कण, नाइट्रोजन अक्साइड तथा पारा, फर्मािल्डहाइड र बेन्जिनजस्ता हानिकारक वायु प्रदूषकसमेत उत्सर्जन हुने गर्छन् । यस्ता प्रदूषक मुटु तथा फोक्सोसम्बन्धी समस्या र श्वासप्रश्वाससम्बन्धी रोगसँग जोडिएका छन् ।

एनपिएलमा जनकपुर बोल्ट्सको कप्तानी हरमितले गर्ने

काठमाण्डु । अमेरिकी अलराउन्डर हरमित सिंहले नेपाल प्रिमियर लिग (एनपिएल) को तेस्रो संस्करण जनकपुर बोल्ट्सबाट खेल्ने छन् ।

जनकपुर बोल्ट्सले शनिबार आफ्नो समाजिक प्लेटफर्मबाट हरमितलाई अनुबन्धन गरेको घोषणा गरेको छ ।

बोल्ट्सले एसोसिएट क्रिकेटका प्रभावशाली खेलाडी हरमितलाई कप्तानीको जिम्मेवारी पनि दिएको छ । देव्रेहाते स्पिन अलराउन्डर हरमितले पहिलो दुई सिजन सुदुरपश्चिम रोयल्सबाट खेलेका थिए।

पहिलो सिजनको च्याम्पियन बोल्ट्सले हर मितलाई भित्राउन पाउँदा निकै उत्साहित रहेको जनाएको छ ।

अनिल साहको कप्तानीमा बोल्ट्सले पहिलो सिजनको उपाधि जितेको थियो । दोस्रो सिजनमा अनिलसँगै दक्षिण अफ्रिकाका वायन पार्नेल र नामिबियाका जान निकोल लपटी इटनले जनकपुर को कप्तानी गरेका थिए ।

हरमितले एनपिएलको पहिलो सिजनमा ८ विकेट लिनुका साथै ५ खेलमा २८ रन बनाएका थिए । दोस्रो सिजनमा उनले १६६ माथिको स्ट्राइक रेटमा ९ खेलमा १ सय ३३ रन बनाएका थिए भने ६.१८ को इकोनोमीमा १२ विकेट लिएका थिए ।

हरमितले अमेरिकाबाट २९ ओडोआईमा ३९ विकेट र २९ टि ट्वान्टी आईमा ३१ विकेट लिएका छन् ।

‘हेरक सफल टोलीको आधार केवल उत्कृष्ट खेलाडीमात्र होइन, सशक्त नेतृत्व पनि हो । नयाँ सिजनसँगै जनकपुर बोल्ट्सले नयाँ उर्जा, नयाँ सोच र नयाँ संकल्पका साथ अगाडि बढ्ने तयारी गरिरहेको छ । यही यात्राको नेतृत्व गर्ने जिम्मेवारी हामीले हरमित सिंहलाई सुम्पिएका छौं, बोल्ट्सका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत (सिइओ) निरोज खतिवडाले भने ।

एसियाडको तयारी रहेका खेलाडीलाई मन्त्री पोखरेलसंग भेट

टुडे समाचारबाट

काठमाण्डु । जापानमा हुने २० औँ एसियाली खेलकुद (एसियाड) को बन्द प्रशिक्षणमा रहेका खेलाडी शिक्षा तथा खेलकुद मन्त्री समिसत पोखरेलसँग भेटघाट गरेका छन् । भेटका क्रममा मन्त्री पोखरेलले खेलाडीलाई उत्कृष्ट प्रदर्शनका लागि शुभकामना दिँदै खेल क्षेत्र तथा खेलाडीका समस्या

समाधान गर्न सरकार प्रतिबद्ध रहेको जनाएको राष्ट्रिय खेलकुद परिषद् (राखेप) ले जनाएको छ । राखेपका अध्यक्ष समेत रहेका पोखरेलले खेलकुद र शिक्षा दुवै क्षेत्र तत्काल लगानी गरेर तत्कालै प्रतिफल प्राप्त हुने क्षेत्र नभएको उल्लेख गर्दै दीर्घकालीन लगानीको प्रतिफल समयक्रममा अवश्य देखिने विश्वास व्यक्त गरे ।

उनले १०औँ राष्ट्रिय खेलकुद यसै वर्ष आयोजना गरिने बताए । सो कार्यक्रममा राखेप राखेप उपाध्यक्ष विशाल श्रेष्ठ, शिक्षा तथा खेलकुद मन्त्रालयका प्रमुख सल्लाहकार सिद्धी व्यञ्जनकार, सल्लाहकार राजु सिंह तथा राखेप कार्यकारी समितिको सदस्य सिक्का सुवाल श्रेष्ठलगायत उपस्थित रहेको थियो ।

हुथी विद्रोहीहरूद्वारा यमनमा आक्रमण, दश जनाको मृत्यु

एएफपी । मन्त्रालय तथा सैन्य स्रोतका अनुसार रणनीतिक यमनी प्रान्तमा हुथी विद्रोहीहरूले गरेको आक्रमणमा कमिन्तामा दश जनाको मृत्यु भएको जनाइएको छ ।

इरान समर्थित हुथी र साउदी समर्थित यमन सरकार बीच सन् २०२२ मा भएको युद्धविराम गत महिना देखि अन्त्ये हुँदा बिहीबार मारिब प्रान्तमा भएको विद्रोही मिसाइल आक्रमणमा कम्तीमा ५८ जना सरकारी सैनिकको मृत्यु भएको जनाइएको छ ।

यमनका लागि संयुक्त राष्ट्रसङ्घका विशेष दूत हान्स ग्रन्डबर्गले एक विज्ञाप्ति जारी गर्दै यमनले सन् २०२२ अप्रिलमा संयुक्त र राष्ट्रसङ्घको मध्यस्थतामा भएको युद्धविराम पछिको समयमा पनि यमनका विभिन्न क्षेत्रमा ठूलो द्वन्द्वको जोखिमको सामना गरिरहेको जनाउनु भएको छ ।

संयुक्त राज्य अमेरिका र इरानबीचको

तिक्तताको बीचमा, उहाँले दुवै पक्षलाई संयमीतता अपनाउन र सद्भावसहित वार्तामा फर्कन आह्वादन गर्नु भएको छ ।

मारिबमा हालै भएको हुथी आक्रमणमा आठ जना सरकारी सेनाको मृत्यु हुनुका साथै अन्य १२ जना घाइते भएको यमनी सैन्य स्रोतलाई उद्गत गर्दै एएफपीले जनाएको छ ।

यमन सरकारका स्वास्थ्य मन्त्रीले विद्रोहीहरूले मारिब सहरमा आवासीय क्षेत्र र विस्थान शिविरहरूलाई लक्षित गरी गोलाबारी गर्दा कम्तीमा दुई जना सर्वसाधारणको मृत्यु हुनुका साथै १४ जना घाइते भएको बताउनुभएको छ ।

विद्रोहीहरूले मारिब प्रान्तको सरकारी सैन्य शिविरमा आक्रमण गरेको दाबी गरेका छन् । आक्रमणको केन्द्रमा रहेको साउदीले आफ्नो सेनालाई परिचालन गरी हतियार, सवारी साधन र सैन्य उपकरणसहित साहन

अल-जिन शिविरमा ठूलो सर््यामा मिसाइल र ड्रोन्ले आक्रमण गरेको हुथीका प्रवक्ता याह्या सारीले विज्ञाप्ति मार्फत जनाउनु भएको छ ।

स्वास्थ्य मन्त्री कासिम बुहाइबेहल सामाजिक सञ्जाल एक्समा आतङ्कवादी हुथी मिलिसियाले शिक्त्रबार मारिब सहरमा आवासीय भवन र विस्थापितहरूका शिविर हरूलाई निशाना बनाएर गरेको आक्रमणमा अनुसार-दुई जना सर्वसाधारणको मृत्यु हुनुका साथै अन्य १४ जना घाइते भएको प्रारम्भिक अनुसन्धानले देखाएको जनाउनुभएको छ ।

हुथीहरूले मारिब प्रान्तमा सैन्य शिविर हरूलाई लक्षित गरी १० वटा भन्दा बढी मिसाइलहरू र सात वटा एकतर्फी ड्रोन्हरू पनि प्रक्षेपण गरेको नाम नछाप्ने सर्तमा यमनी सैन्य स्रोतलाई उद्गत गर्दै एएफपीले जनाएको छ ।

साउदी सेनाका नजिकको एक स्रोतलाई उद्गत गर्दै एएफपीले सन् २०१५ देखि यमनी सर

कारलाई समर्थन गर्ने साउदी नेतृत्वको गठबन्धन हुथी आक्रमणको विरुद्धमा मूर्खतापूर्वक खडा नहुने जनाएको छ ।

गठबन्धनले तनाव नबढाए पनि साउदी अधिकारीहरूले मारिब प्रान्तमा हुथीको कब्जा स्वीकार नगर्ने जनाएका छन् ।

विद्रोहीहरूले यमनी सरकारी सेनाको निर्माणको प्रतिक्रियामा बिहीबार धेरै केन्द्रहरूमा आक्रमण गरेको बताएका छन् । विद्रोहीहरूले गरेको मिसाइल तथा ड्रोन आक्रमणले कमिन्ता ५८ जना सरकारी सैनिकको ज्यान लिएको मारिबमा, सेनाको स्रोतलाई उद्गत गर्दै एएफपीले जनाएको छ । यस अघि यमनी सैन्य स्रोतले मारिब सहर को उत्तरमा सिरवाह र अल-कसारा र भङडप भइरहेको बताएको थियो ।

विद्रोहीहरूले यस क्षेत्रमा रहेको हतियार भण्डारमा पनि आक्रमण गरेको जनाइएको छ ।

बैंकक नजिक विद्यालय र घरमा गोली प्रहार, सात जनाको मृत्यु

एएफपी । थाइल्यान्डको र राजधानी बैंकक नजिकै एक विद्यालयमा १४ वर्षीय विद्यार्थीले गोली चलाउँदा पाँच जनाको मृत्यु भएको छ भने २० भन्दा बढी घाइते भएका छन् । उक्त घटनाअघि सोही विद्यार्थीले घरमा आफ्ना हजुरबुबा-हजुरआमाको पनि हत्या गरेको अधिकारीहरूले बताएका छन् ।

नोनथाबुरी प्रान्तिस्थित डेम्बिसरिन नोनथाबुरी विद्यालयमा शुक्रबार बिहान करिब १० बजे गोली प्रहार भएको थियो । घटनामा शिक्षक तथा प्रशासनिक कर्मचारीसहित विद्यालयका पाँच जनाको मृत्यु भएको उपाहुमन्त्री पोलापी सुवान्चीले बताउनुभयो । विद्यालयबाट करिब पाँच किलोमिटर टाढा रहेको बाङ्याई अस्पतालका अनुसार घटनामा २३ जना घाइते भएका छन् । तीमध्ये १० जनाको अवस्था गम्भीर रहेको र अधिकांशलाई गोली लागेको अस्पतालले जनाएको छ ।

विद्यालयमा गोली चलाउनुअघि विद्यार्थीले आफू बस्दै आएको घर मा हजुरबुबा-हजुरआमालाई गोली हनेको अधिकारीहरूले बताएका छन् । क्षेत्रीय प्रहरी कमान्डर वज्राना

यीजीनका अनुसार प्रहरीले घरमा दुवै जनालाई मृत अवस्थामा फेला पारेको थियो ।

विद्यालयमा गोली चलाएपछि ती विद्यार्थीले आफूलाई गोली हानी आत्महत्या गरेको प्रधानमन्त्री अनुतिन चान्नीमराकुलले पुष्टि गर्नुभएको छ । उहाँका अनुसार विद्यार्थीमा विद्यालयसँग सम्बन्धित तनावका लक्षण देखिएका थिए ।

प्रहरीका अनुसार घटनामा प्रयोग भएको सानो आकारको बन्दुक कानुनी रूपमा उहाँका हजुरबुबाको नाममा दर्ता भएको थियो । प्रहरी प्रवक्ता ट्राइरोड पिचपनले विद्यार्थीले २० भन्दा बढी गोली चलाएको र पछि प्रहर िले घटनास्थलबाट करिब २० राउन्ड गोली बरामद गरेको बताउनुभयो ।

प्रत्यक्षदर्शीका अनुसार गोली चलेपछि विद्यार्थीहरू कक्षाकोठाभित्र लुकेका थिए । पछि प्रहरीले ढोका खोलेर उनीहरूलाई सुरक्षित रूपमा बाहिर निकालेको थियो ।

विद्युत् अल य न फि ज कै रेस्टुरेन्ट सञ्चालन गर्ने अम्पन नियामफुडले सुरुमा एकपटक गोली चलेको आवाज सुनेको र केही समयपछि लगातार गोली चलेको बताउनुभयो । उहाँका अनुसार

गोली चलेपछि विद्यार्थीहरू डराउँदै सडकतर्फ भागेका थिए ।

घटनापछि विद्यालयले अगस्त १० देखि १४ सम्म सबै कक्षा स्थगित गर्ने जनाएको छ । उक्त अवधिमा विद्यालयका कर्मचारीलाई घरबाटै काम गर्न निर्देशन दिइएको छ । विद्यालयमा १२ देखि १८ वर्ष उमेर समूहका करिब तीन हजार विद्यार्थी अध्ययनरत छन् ।

प्रहरीले घटनाबारे अनुसन्धान गरिरहेको छ । परिवारका सदस्यहरूले विद्यार्थी सामान्यतया शान्त स्वभावको र पढाइमा राम्रो रहेको बताएका छन् । उनीहरूले विद्यार्थीले घर वा विद्यालयमा कुनै समस्या सामना गरिरहेको जानकारी आफूहरूलाई नभएको बताएका छन् ।

थाइल्यान्डमा उच्च बन्दुक स्वाभित्त

थाइल्यान्डमा एसियाका अन्य धेरै मुलुकको तुलनामा नागरिकस्तर मा बन्दुक स्वाभित्तको दर उच्च छ । सन् २०१७ मा गरिएको सानो आसं सर्भको अध्ययनअनुसार थाइल्यान्डमा प्रति १०० जनामा करिब १५ दशमलव एक नागरि कसँग बन्दुक रहेको पाइएको थियो ।

पछिल्ला वर्षमा थाइल्यान्डमा विद्यालय तथा सार्वजनिक स्थलमा गोली प्रहारका घटना दोहोरिएका छन् । गत फेब्रुअरीमा १७ वर्षीय किशोरले दक्षिणी थाइल्यान्डको एक सरकारी माध्यमिक विद्यालयमा गोली चलाउँदा एक जनाको मृत्यु भएको थियो भने दुई जना घाइते भएका थिए ।

यसअघि सन् २०२३ मा पनि १४ वर्षीय किशोरले बैङ्ककको एक प्रमुख सपिङ मलमा गोली चलाएका थिए ।

एएफपी । युवा नेतृत्वको विरोध प्रदर्शनका कारण भार तका शिक्षामन्त्रीले राजीनामा दिएको दुई सातापछि प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदी नेतृत्वको सरकार पछिल्ला वर्षमा देखिएको गम्भीर राजनीतिक चुनौतीको सामना गरिरहेको छ ।

अनलाइन समूह ‘कक्रोच जनता पार्टी’ (सीजेपी) को नेतृत्वमा सुरु भएको प्रदर्शन नयाँ दिल्लीबाट विभिन्न सहर मा फैलिएको थियो । परीक्षा अनियमितताविरुद्ध सुरु भएको आन्दोलन पछि बेरोजगारी, युवाका लागि रोजगारी तथा अवसरको कमी र सरकारको बढ्दो नियन्त्रणकारी शैलीप्रतिको असन्तुष्टिसम्म विस्तार भएको थियो ।

प्रदर्शनकारीका प्रमुख माग सम्बोधन भएपछि आन्दोलन केही म्थर भएको छ । तर, यसले भार तका युवामा बढ्दो असन्तुष्टि र सर कारप्रतिको विश्वासको अवस्थाबारे गम्भीर प्रश्न उठाएको छ ।

जुलाई २५ मा शिक्षामन्त्रीको राजीनामा हुनु मोदी सरकारका लागि दुर्लभ राजनीतिक धक्का मानीएको छ । एक दशकभन्दा भन्दि समयदेखि बलियो नेतृत्वको छवि बनाएका मोदी सरकारमाथि प्रदर्शनले दबाब बढाएको हो ।

सरकारले युवालाई लक्षित गर्दै विभिन्न पहल अघि बढाएको छ भने संसदले परीक्षामा प्रश्नपत्र चुहावट तथा अनियमितताविरुद्ध कडा सजायको व्यवस्था गरेको छ । प्रदर्शनकारीमाथि प्रहरीले अत्यधिक बल प्रयोग गरेको

आरोप लागेपछि केही सहरमा उनीहरूविरुद्ध दर्ता गरिएका मुद्दा फिर्ता लिइएको छ ।

प्रदर्शनले सामाजिक सञ्जालमार्फत युवाहरूले आफ्नो सन्देश तीव्र रूपमा फैलाउनसक्ने अवस्थामा असर परेको थियो । त्यसपछि युवाहरूले सम्पर्कमा र हन वैकल्पिक माध्यमको प्रयोग गरेका थिए । ‘एक्स’का सक्रिय प्रयोगकर्ता मोदीले युवामाफ्न लोकप्रिय इन्स्टाग्राममा समेत गतिविधि बढाउँदै ठाडो ढाँचाका भिडियो सार्वजनिक गर्न सुरु गर्नुभएको छ ।

प्रदर्शनका क्रममा प्रदर्शनकार ीको पहिचान तथा निगरानीका लागि अधिकारीहरूले कृत्रिम बुद्धिमत्ता (एआई) प्रविधियुक्त क्यामरा प्रयोग गरेको विषय पनि चर्चामा आएको छ । केही महिला प्रदर्शनकारीले आन्दोलनका क्रममा खिचिएका आफ्ना भिडियो सामाजिक सञ्जालमा भाइरल भएपछि

अनलाइन धम्की र दुर्व्यवहार को सामना गर्नुपरेको बताएका छन् । नयाँदिल्लीमा प्रदर्शनको मुख्यस्थल वरपर इन्टरनेट सेवा अवरुद्ध गरिँदा प्रदर्शनकारीबीचको सञ्चारमा असर परेको थियो । त्यसपछि युवाहरूले सम्पर्कमा र हन वैकल्पिक माध्यमको प्रयोग गरेका थिए ।

इन्टरनेट अवरोधको निगर णी गर्ने संस्था एक्सेस नाउका अनुसार गत वर्ष भारत विश्वमै सबैभन्दा बढी इन्टरनेट बन्द गर्ने देशमध्ये दोस्रो स्थानमा थियो । विरोध प्रदर्शन, द्वन्द्व र साम्प्रदायिक हिंसाका बेला स्थानीय स्तरमा इन्टरनेट सेवा बन्द गरिएका थिए । प्रश्नपत्र चुहावट आन्दोलनको मुख्य कारण भए पनि युवाहरूको असन्तुष्टि चाँडै रोजगारी, आर्थिक अवसर र सार्वजनिक संस्थाप्रतिको विश्वासको कमीमा केन्द्रित भएको थियो ।

वर्षौंसम्म अध्ययन गरेपछि अत्यन्त प्रतिस्पर्धात्मक परीक्षामा सहभागी हुने र त्यसपछि पनि स्थिर रोजगारीको अनिश्चितता सामना गर्नुपर्ने अवस्थाले धेरै युवामा निराशा बढाएको छ ।

सरकारले परीक्षा प्रणालीमा हुने अनियमितता नियन्त्रण गर्न कदम चाले पनि आन्दोलनका क्रममा उठेका रोजगारी र आर्थिक अवसरसँग सम्बन्धित व्यापक प्रश्न तत्काल समाधान गर्न कठिन देखिन्छ ।

प्रदर्शनले ठूलो सर््यामा अनलाइन समर्थक भएको युवा आन्दोलनलाई जन्म दिएको छ । यद्यपि यसले दीर्घकालीन र राजनीतिक प्रभाव पार्छ कि पाउँन भन्ने अझै स्पष्ट छैन । सीजेपीले परीक्षा अनियमितताविरुद्ध आवाज उठाइरहने र युवाका समस्या बुझ्न ‘राष्ट्रव्यापी श्रवण भ्रमण’

सञ्चालन गर्ने जनाएको छ । पूर्वी राज्य भ्जारखण्डमा अझै प्रदर्शन जारी रहनुले राजधानीबाट सुरु भएको असन्तुष्टि अन्य क्षेत्रमा पनि कायम रहेको सङ्केत गरेको छ ।

सीजेपीका संस्थापक अभिजीत दीपकले सार्वजनिक संस्थाप्रतिको विश्वास र निष्पक्षता पुनःस्थापित गर्न जनआन्दोलन आवश्यक रहेको बताउनुभएको छ ।

“जनता यी विषयबाट निकै निराश र थकित भएका छन् । त्यसैले हाम्रो आन्दोलनले यति ठूलो समर्थन पाएको हो”, उहाँले भन्नुभयो । तर उहाँले सीजेपी तत्काल राजनीतिक दलका रूपमा नभई दबाब समूहका रूपमा काम गर्ने स्पष्ट पार्नुभयो ।

युवा मतदातामाथि ध्यान
विरोध प्रदर्शनले भारतका राजनीतिक दलहरूलाई युवा मतदाताका माग र समस्याप्रति थप ध्यान दिन बाध्य पार्नसक्ने देखिएको छ ।

भारतमा युवा जनसङ्ख्या ठूलो रहेकाले उनीहरू महत्वपूर्ण सम्भावित मतदाता हुन् । तर आन्दोलनको ऊर्जा प्रत्यक्ष रूपमा मतमा रूपान्तरण गर्नु भने राजनीतिक दलका लागि चुनौतीपूर्ण हुनेछ ।

अर्को आमनिर्वाचन हुन करिब तीन वर्ष बाँकी रहेदा सत्तारुढ दल र विपक्षी दुवैले युवामा देखिएको असन्तुष्टि र निराशालाई आगामी निर्वाचनमा आफ्नो पक्षमा प्रयोग गर्ने प्रयास गर्न सक्नेछन् ।

ओमानमा नेपाली उत्पादनको बजार विस्तार गर्ने सम्भदारी

काठमाण्डु । नेपाली उत्पादन तथा सेवालाई खाडी मुलुक ओमानमा विस्तार गर्ने उद्देश्यले निर्यात व्यवसायी महासङ्घ र ओमानस्थित गैरआवासीय नेपाली सोसल क्लबबीच सम्भदारी भएको छ ।

मस्कटस्थित नेपाली दूतावासका कार्यवाहक राजदूत विशेषकुमार साहको उपस्थितिमा शुक्रबार आयोजित कार्यक्रममा महासङ्घका अध्यक्ष गोविन्दप्रसाद घिमिरे र क्लबका अध्यक्ष सुरेश खड्काले सम्भदारीपत्रमा हस्ताक्षर गर्नुभएको हो ।

महासङ्घकाअनुसार ओमानमा नेपाली निर्यातकर्तालाई स्थानीय साना तथा मझौला व्यवसायी, व्यापारी तथा सम्भावित खरिदकर्तासँग जोड्न दुवै संस्थाले संस्थागत मध्यस्थकर्ताको भूमिका निर्वाह गर्नेछन् । यसबाट नेपाली उत्पादनका लागि नयाँ बजार तथा व्यापारिक सञ्जाल विस्तार हुनेछ ।

सम्झौतापत्रमा 'मेड इन नेपाल' उत्पादनको प्रवर्द्धनलाई प्राथमिकता दिइएको, ओमानमा आयोजना हुने सांस्कृतिक तथा सामुदायिक कार्यक्रममा नेपाली चिया, कफी, अलैंची तथा विभिन्न मसला, हस्तकला, फेल्ड, गार्मेन्ट, कार्पेट, जडीबुटीजन्य सामग्री तथा परम्परागत पोशाकलगायत नेपाली उत्पादनको प्रवर्द्धनका लागि स्टल तथा प्रदर्शनीको व्यवस्था गरिन उल्लेख छ ।

ओमानको भन्सार प्रक्रिया, आयातसम्बन्धी मापदण्ड, गुणस्त तथा हलाल प्रमाणीकरण र व्यापारिक नीतिबारे क्लबले महासङ्घलाई जानकारी गराउनका साथै आवश्यकतानुसार समन्वय गर्नेछ । रासस

रुग्ण राष्ट्रिय उद्योगमा सुधारका आशालाग्दा परिणाम

काठमाण्डु । रुग्ण राष्ट्रिय उद्योग तथा संस्थानलाई इमान्दार प्रयास, कानुनको कार्यान्वयन र निरन्तरको सामूहिक प्रयासबाट पुनः सञ्चालन गरी तिनलाई प्रतिस्पर्धी बनाउन सकिने आशालाग्दा परिणाम देखिएका छन् ।

नेपाल औषधि लिमिटेड, हेटौँडा कपडा उद्योग, नेपाल वायुसेवा निगम, दुग्ध विकास संस्थान र सिंहदरबार वैद्यखानामा प्रारम्भ भएका सुधारले रुग्ण राष्ट्रिय उद्योग तथा संस्थानको पुनःरुत्थान सम्भव रहेको देखाएको हो ।

“जब नियत सफा हुन्छ र जिम्मेवारीप्रति इमान्दारिता देखाइन्छ, तब जस्तोसुकै चुनौतीपूर्ण परिस्थितिमा पनि सुधार का नयाँ ढोका खुल्छन् । नयाँ सरकारले सुरुदेखि नै राष्ट्रिय उद्योग र संस्थानहरूलाई कसरी पुनः जीवन्त र प्रतिस्पर्धी बनाउन सकिन्छ भन्ने विषयलाई प्राथमिकतामा राख्दै निरन्तर सहजीकरण, उत्प्रेरणा र समन्वय गर्दै आएको छ”, प्रधानमन्त्री वालेन्द्र शाहले भन्नुभएको छ, “त्यही इमान्दार प्रयास, कानुनको कार्यान्वयन र निरन्तर को 'टिमवर्क' का कारण केही राष्ट्रिय उद्योग तथा संस्थानमा आशालाग्दा परिणाम देखिन थालेका छन् ।”

प्रधानमन्त्री शाहले आज बिहान सामाजिक सञ्जालमार्फत वर्षौंदेखि बन्द रहेका, घाटामा थलिएका र रुग्ण राष्ट्रिय उद्योग तथा संस्थानमा पछिल्लो समय देखिन थालेका सुधार र प्रगतिबारे जानकारी पनि गराउनुभएको छ ।

प्रधानमन्त्री शाहले नेपाल औषधि लिमिटेड, हेटौँडा कपडा उद्योग, नेपाल वायुसेवा निगम, दुग्ध विकास संस्थान र सिंहदरबार वैद्यखानामा भएका सुधारका प्रयास र प्राप्त उपलब्धिलाई प्रस्तुत गर्दै इमान्दार प्रयास, कानुनको कार्यान्वयन र निरन्तर को सामूहिक प्रयासबाट रुग्ण राष्ट्रिय उद्योग तथा संस्थानलाई पुनः सञ्चालनमा ल्याएर प्रतिस्पर्धी बनाउन सकिने उल्लेख गर्नुभएको छ ।

उहाँले नियत सफा राखेर जिम्मेवारीप्रति इमान्दार हुँदै निरन्तर सहजीकरण, उत्प्रेरणा र समन्वय गर्न सके चुनौतीपूर्ण अवस्थामा पनि सुधारका नयाँ ढोका खुल्ने बताउनुभएको छ ।

प्रधानमन्त्री शाहले सार्वजनिक गर्नुभएका

उद्योग एवं संस्थानको विवरण यस प्रकार छः

नेपाल औषधि लिमिटेड

वर्षौसम्म घाटामा रहेको नेपाल औषधि लिमिटेडले पछिल्लो चार महिनामा रु दुई करोड ३८ लाखको औषधि बिक्री गरेको छ । विश्व स्वास्थ्य सङ्गठन (डब्ल्युएचओ) को 'गुड म्यानुफ्याक्चरिङ प्राक्टिस' (जिएम्पी) मापदण्ड प्राप्त गरेपछि औषधि बिक्रीमा बढोत्तरी आएको हो । कम्पनी गत आर्थिक वर्षमा रु तीन करोड नाफा आर्जन गर्न सफल भएको छ ।

चालु आर्थिक वर्षमा रु ३० करोडको औषधि बिक्री गर्ने लक्ष्य लिइएको छ । सरकारले जारी गरेको शासकीय सुधारसम्बन्धी एक सय कार्यसूचीमा लिमिटेडबाट आगामी तीन वर्षमा ९८ प्रकारका निःशुल्क औषधि उत्पादन गर्ने लक्ष्य लिइएको छ ।

सोही लक्ष्यअनुरूप यस वर्ष ३७ प्रकार का औषधि उत्पादन गर्ने लक्ष्य लिइएकामा २५ प्रकारका औषधिको उत्पादन गर्ने तयारी अन्तिम

चरणमा पुगेको छ। लिमिटेडबाट हाल ११ प्रकार का औषधि उत्पादन भइरहेका छन् ।

हेटौँडा कपडा उद्योग

वर्षौंदेखि बन्द रहेको हेटौँडा कपडा उद्योग पुनः सञ्चालन गर्ने परीक्षण उत्पादनको जिम्मेवारी नेपाली सेनालाई दिइएको छ। परीक्षण उत्पादनपछि नेपाल सरकारले नै उद्योग सञ्चालन गर्नेछ ।

तान (लुम) मर्मतपछि परीक्षण उत्पादन सुरु भएको र केही मात्रामा कपडा उत्पादनसमेत सुरु भइसकेको छ ।

नेपाल वायुसेवा निगम

नेपाल वायुसेवा निगमले गत आर्थिक वर्षको चैतदेखि असारसम्म रु.६ अर्ब २७ करोड ६३ लाख आम्दानी गरेको छ। यो अघिल्लो आर्थिक वर्षको सोही अवधिको तुलनामा रु.१ अर्ब १० करोड २१ लाखले बढी हो ।

यस अवधिमा नेपाल एयरलाइन्सको सिट उपयोगिता (अकुपेन्सी) बढेर ८६ प्रतिशत पुगेको छ । अघिल्लो वर्षको सोही अवधिको तुलनामा अकुपेन्सी ६ प्रतिशतले बढेको हो।

कर्मचारी सञ्चय कोष र नागरिक लगानी कोषबाट जहाज खरिद गर्न लिइएको ऋणबापतको रु एक अर्ब छ करोड १९ लाख किस्तासमेत यसै अवधिमा भुक्तानी गरिएको छ ।

दुग्ध विकास संस्थान

दुग्ध विकास संस्थान (डिडिसी) ले किसानको रोकिएको बक्यौता भुक्तानीलाई प्राथमिकता दिँदै भुक्तानी चक्रलाई आठ महिनाको अवधिबाट घटाएर दुईदेखि तीन महिनामा भारेको छ । यसअघि रु ७२ करोड रहेको बक्यौता रकम अहिले रु ३५ करोडमा भारिएको छ ।

किसानलाई दूधमा प्रतिलिटर रु एक प्रोत्साहन रकम थप गरिएको छ। सुधारका प्रयास सुरु भएपछि डिडिसीको दैनिक बिक्री ३५ प्रतिशतले बढेको छ । राजस्व सङ्कलनसमेत औसत दैनिक रु ६० लाखबाट बढेर रु ९० लाख पुगेको छ ।

कानुनिविरती विगतदेखि सबै कर्मचारीलाई वितरण गर्दै आएको घ्यू र दूधको सुविधा कटौती गरी वार्षिक भण्डै रु.३ करोड बचत गरिएको छ ।

ढोरपाटनमा ३७ हजार पर्यटक, ४७ लाख आम्दानी

बागलुङ । ढोरपाटन पुग्ने पर्यटकको सङ्ख्या पछिल्लो समय वृद्धि हुँदै गएको छ । एक वर्षमा ३७ हजार पर्यटक ढोर पाटन पुगेका छन् । तीमध्ये अधिकांश आन्तरिक पर्यटक रहेका ढोरपाटन सिकार आरक्ष कार्यालय, बागलुङले जनाएको छ ।

नेपालको एक मात्र सिकार आरक्ष क्षेत्र ढोरपाटन पुग्ने पर्यटकको सङ्ख्या एक वर्षमा १३ हजारले बढेको कार्यालयका रेञ्जर सागर सुवेदीले जानकारी दिनुभयो । ढोरपाटनमा पर्यटकीय पूर्वाधार निर्माण, प्रचारप्रसार तथा व्यवस्थित होटल तथा घर बास (होमस्टे)को विकासले पर्यटकको सङ्ख्या बर्सेनि वृद्धि भइरहेको उहाँले बताउनुभयो ।

रेञ्जर सुवेदीका अनुसार पर्यटकको सङ्ख्यामा वृद्धि भएसँगै पर्यटकबाट प्राप्त हुने रोज्स्व पनि बर्सेनि बढिरहेको छ । आर्थिक वर्ष २०८२/८३ मा ढोरपाटनमा आउने पर्यटकको सङ्ख्या ३७ हजार ५२० पुगेको जनाउँदै तीमध्ये ३७ हजार २७० नेपाली पर्यटक रहेका उहाँले जानकारी दिनुभयो । उहाँका अनुसार आव २०८१/८२ मा २३ हजार ६९२ र आव २०८०/८१ मा १५ हजार ५७३ पर्यटक ढोर पाटन पुगेका छन् ।

ढोरपाटन क्षेत्रको प्रचारप्रसार, पर्यटकीय पूर्वाधार, बुकीपाटनको चर्चा र जलजलामा पदयात्रा गर्ने पर्यटका कारण सङ्ख्या बर्सेनि बढ्दै गएको सुवेदीको भनाइ छ । उहाँका अनुसार पर्यटकको सङ्ख्यामा वृद्धि भएपछि आव २०८२/८३ मा पर्यटक प्रवेश शुल्कबाट रु ४७ लाख ६८ हजार ४०५ र आव २०८१/८२ मा रु ३१ लाख २१ हजार ५०० राजस्व सङ्कलन भएको थियो ।

पर्यटक सूचना प्रणालीको

विकास, पर्यटन पदमार्गको रुट कायमलगायत पूर्वाधार विस्तार का कारण ढोरपाटनको प्रचार प्रसार भएपछि आन्तरिक पर्यटकको आगमन बढेको आरक्ष कार्यालयका रेञ्जर सुवेदीले बताउनुभयो । उहाँका अनुसार आरक्षले आन्तरिक तथा नेपाली पर्यटकलाई ढोरपाटन प्रवेशका लागि रु १००, सार्क राष्ट्रका पर्यटकलाई एक हजार ५०० र विदेशी पर्यटकलाई रु तीन हजार प्रवेश शुल्क लिँदै आएको छ ।

यस्तै आरक्षले ढुङ्गा गिड्डी बालुवाबाट आर्थिकवर्ष २०८२/८३ मा रु एक करोड एक लाख २७ हजार ९५३ सङ्कलन गरेको छ । गत आर्थिक वर्षको तुलनामा सङ्कलन भएको राजस्व रु ४६ लाख ४१ हजारले बढी हो ।

“ढोरपाटनको आकर्षण अहिले बाहिर आउन थालेको छ । यहाँ आउने पर्यटकको सङ्ख्या वृद्धि हुनुको प्रमुख कारण प्रचार प्रसार रहेको छ । पर्यटकीय पूर्वाधार थपिनु, बुकीपाटन, बुकीफुल र जलजलाको चर्चासँगै पदयात्रीको रोजाइ पर्नु र होटल तथा घरबासको व्यवस्थापनका कारण पर्यटकमा वृद्धि भएका हुन्”, सुवेदीले भन्नुभयो ।

ढोरपाटनमा सिकार खेल्न मात्रै विदेशी पर्यटक आउने गरेकामा पछिल्लो समय ढोरपाटन उपत्यका, निशेलढोर र ढोरबराह मन्दिर, बुकीपाटन र जलजलालगायतका क्षेत्रको अवलोकनका लागि आन्तरिक पर्यटक यहाँ आउने गरेका छन् । समुद्री सतहबाट दुई हजार ९०० मिटरको ढोरपाटन उपत्यकादेखि चार हजारभन्दा माथिको बुकीपाटनसम्म पर्यटक पुग्न थालेका छन् । पर्यटकलाई शुल्क तिरेर पालसहित बस्ने व्यवस्था पनि मिलाइएको आरक्ष कार्यालयका रेञ्जर सुवेदीले जानकारी दिनुभयो । रासस

गाईभैंसी खरिदमा अनुदान दिएपछि रुपाका किसान व्यावसायिक पशुपालनमा

कास्की । कास्कीको रुपा गाउँपालिकाले गाईभैंसी किन्न किसानलाई अनुदान दिएपछि पालिकामा व्यावसायिक पशुपालन गर्नेको सङ्ख्या बढेको छ । गण्डकी प्रदेश सरकारको सहयोगमा गाउँपालिकाले गरिबी निवारणका लागि दूध उत्पादन परि योजना सुरु गरेर सोमार्फत किसानलाई गत आर्थिक वर्षमा गाई खरिद गर्न नगद अनुदान दिएको हो ।

यसबाट पालिकामा दूध उत्पादन वृद्धि भएको छ भने किसानको आमदानीसमेत बढेको छ । पालिकामा पशुपालनको लहर चल्दा स्थानीय सरकार को साथले किसान उत्साहित बनेका छन् । रुपा-७ टुलीबैंसीका किसान शङ्करलाल श्रेष्ठको गोठमा अहिले तीन वटा जर्सी गाई छन् । गाउँपालिकाले प्रतिगर्वाई रु ४० हजार अनुदान उपलब्ध गराएपछि उहाँले गाई किनेर व्यावसायिक पशुपालन सुरु गर्नुभएको हो । श्रेष्ठले दैनिक २० लिटर दूध बजारमा बिक्री गर्नुहुन्छ ।

श्रेष्ठका अनुसार विगतमा उहाँका बुबाले पनि पशुपालन गर्नुहुन्थ्यो । त्यसबेला दूध बिक्री गर्न चार घण्टासम्म पैदल हिँडेर बेगनासताल पुगुपर्ने बाध्यता थियो । बजार अभावले उहाँले बुबाको पेसा छाड्नुभयो । अहिले भने दूध सङ्कलनका लागि गाडी गाउँसम्म आउने भएकाले बजार र सङ्कलनको समस्या हटेको श्रेष्ठले बताउनुभयो ।

“गाउँपालिकाले अनुदानपछि मसँगै यहाँका २० जना किसानले जर्सी गाई किनेर व्यावसायिक पशुपालन सुरु गरेका छौं । दूध बिक्री गर्न पनि सहज छ । पालिकाको सहयोग पाएपछि व्यावसायिक पशुपालनमा लाग्न उत्साह बढेको छ”, श्रेष्ठले भन्नुभयो । उहाँका अनुसार दूध सङ्कलन र बिक्री गर्न किसानले देउराली कृषक समूह गठन गरेका छन् ।

पहिले ११ सदस्य रहेको समूह अहिले २० सदस्यीय बनेको छ । किसानका गोठमा गाईको सङ्ख्या बढ्दै गएको उल्लेख गर्दै श्रेष्ठले समूहलाई सहकार 'िमा रूपान्तरण गरी डेरी व्यवसायलाई थप व्यवस्थित र विस्तार गर्ने योजना रहेको जानकारी दिनुभयो ।

गण्डकी प्रदेश सरकारको मुख्यमन्त्री नवप्रवर्द्धन साभेदारी कार्यक्रमअन्तर्गत गाउँपालिकाले सञ्चालन गरेको गरिबी निवारणका लागि दूध उत्पादन परि योजनाले रुपाको टुलीबैंसीमा मात्र होइन अन्य वडामासमेत व्यावसायिक पशुपालनले गति लिएको छ ।

गाउँपालिकाका पशु चिकित्सक सुशील अर्यालका अनुसार यस कार्यक्रममार्फत हालसम्म गाउँपालिकामा

२०० वटा गाई भित्रिएका छन् । पालिकाका विभिन्न ११ गाउँका किसानले गाईभैंसी खरिद र दुग्धजन्य उपकरण सहायताका लागि रु दुई करोड ३५ लाख अनुदान प्राप्त गरेका उहाँले जानकारी दिनुभयो ।

परियोजना सुरु भएपछि दैनिक दुई हजार ६६२ लिटर दूध उत्पादन थपिएको छ । अर्यालका अनुसार पालिकाले कृषकलाई गाई किन्नाका लागि रु ४० हजार र भैंसीका लागि रु ५० हजारका दरले अनुदान उपलब्ध गराएको हो ।

“किसानलाई गाईभैंसी खरिदमा अनुदान उपलब्ध गराएपछि यसको सकारात्मक प्रभाव देखिएको छ, उत्पादन बढेको छ । नगद अनुदानसँगै उपकरण सहयोगले दूध सङ्कलनमा सहयोग पुनुका साथै किसानको आमदानीमा वृद्धि

भएको छ । युवाका लागि स्थानीयस्तरमा रोजगारीका अवसर पनि सिर्जना भएका छन् । प्रत्यक्ष रूपमा ३०० किसान यस कार्यक्रममा आबद्ध छन्”, अर्यालले भन्नुभयो । उहाँका अनुसार हाल रुपा गाउँपालिकाबाट दैनिक करिब पाँच हजार लिटर दूध पोखराका बजारमा बिक्रीका लागि पठाउने गरिएको छ ।

गाउँपालिकाका अध्यक्ष नवराज ओझाले किसानको श्रमलाई सम्मान गर्दै उत्पादनमुखी अर्थतन्त्र निर्माण गर्ने लक्ष्यसहित कृषि क्षेत्रमा लगानी बढाइएको बताउनुभयो । उहाँले विगतका वर्षमा पूर्वाधारमा पालिकाले लगानी गरेकामा यस वर्षदेखि उत्पादन र आयआर्जन वृद्धिका कार्यक्रमलाई बढी प्राथमिकता दिइएको बताउनुभयो । “किसानको

काठमाण्डु । नेपाल राष्ट्र बैङ्कले शानिभारका लागि विदेशी मुद्राको विनिमयदर निर्धारण गरेको छ । राष्ट्र बैङ्कका अनुसार अमेरिकी डलर एकको खरिददर १५२ रूपैयाँ ०४ पैसा र बिक्रीदर १५२ रूपैयाँ ६४ पैसा निर्धारण गरिएको छ ।

युरोपियन युरो एकको खरिददर १७५ रूपैयाँ २७ पैसा र बिक्रीदर १७५ रूपैयाँ ९६ पैसा, युके पाउन्ड स्टर्लिन एकको खरिददर २०४ रूपैयाँ ३६ पैसा र बिक्रीदर २०५ रूपैयाँ १६ पैसा, स्विस फ्र्याङ्क एकको खरिददर १८८ रूपैयाँ ३३ पैसा कायम गरिएको छ ।

अष्ट्रेलियन डलर एकको खरिददर १०७ रूपैयाँ ४६ पैसा, क्यानेडियन डलर एकको खरिददर १०८ रूपैयाँ ४५ पैसा र बिक्रीदर १०८ रूपैयाँ ८८ पैसा, सिङ्गापुर डलर एकको खरिददर ११८ रूपैयाँ ६७ पैसा र बिक्रीदर ११९ रूपैयाँ १४ पैसा तोकिएको छ ।

जापानी येन १० को खरिददर नौ रूपैयाँ ६० पैसा र बिक्रीदर नौ रूपैयाँ ६४ पैसा, चिनियाँ युआन एकको खरिददर २२ रूपैयाँ ६२ पैसा, साउदी अरेबियन रियाल एकको खरिददर ४० रूपैयाँ ०८ पैसा र बिक्रीदर ४० रूपैयाँ ६६ पैसा, कतारी रियाल एकको खरिददर ४१ रूपैयाँ ७२ पैसा र बिक्रीदर ४१ रूपैयाँ ८९ पैसा कायम भएको छ ।

केन्द्रीय बैङ्कका अनुसार थाइ भाट एकको खरिददर चार रूपैयाँ

६० पैसा र बिक्रीदर चार रूपैयाँ ६२ पैसा, युएस डलर एकको खरिददर ४१ रूपैयाँ ४० पैसा र बिक्रीदर ४१ रूपैयाँ ५६ पैसा, मलेसियन रिङ्गीट एकको खरिददर ३७ रूपैयाँ १६ पैसा र बिक्रीदर ३७ रूपैयाँ ३१ पैसा, साउथ कोरियन वन १०० को खरिददर १० रूपैयाँ ७४ पैसा र बिक्रीदर १० रूपैयाँ ७८ पैसा, स्विडिस क्रोनर एकको खरिददर १६ रूपैयाँ ०२ पैसा र बिक्रीदर १६ रूपैयाँ ०९ पैसा र डेनिस क्रोनर एकको खरिददर २३

रूपैयाँ ४५ पैसा र बिक्रीदर २३ रूपैयाँ ५४ पैसा तोकिएको छ ।

राष्ट्र बैङ्कले हङकङ डलर एकको खरिददर १९ रूपैयाँ ३८ पैसा र बिक्रीदर १९ रूपैयाँ ४६ पैसा, कुवेती दिनार एकको खरिददर ४९५ रूपैयाँ ०८ पैसा र बिक्रीदर ४९७ रूपैयाँ ०४ पैसा, बहराइन दिनार एकको खरिददर ४०३ रूपैयाँ २४ पैसा बिक्रीदर ४०४ रूपैयाँ ८३ पैसा, ओमनी रि याल एकको खरिददर ३९४ रूपैयाँ ८९ पैसा र बिक्रीदर ३९६ रूपैयाँ ४५ पैसा रहेको छ ।

भारतीय रूपैयाँ एक सयको खरिददर १६० रूपैयाँ र बिक्रीदर १६० रूपैयाँ १५ पैसा तोकिएको छ । राष्ट्र बैङ्कले यो विनिमयदरलाई आवश्यकतानुसार जुनसुकै समयमा पनि संशोधन गर्न सकिने जनाएको छ । वाणिज्य बैङ्कले तोक्ने विनिमयदर भने फरक हुनसक्ने र अद्यावधिक विनिमयदर केन्द्रीय बैङ्कको 'वेबसाइट'मा उपलब्ध हुने जनाइएको छ । रासस

